

REKTORZY pro publico bono

15-lecie

Konferencji
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

WARSZAWA
24-26 maja 2012 r.

Honorowy Patronat Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Bronisława Komorowskiego

Spis treści

- 2. FORUM WYMIANY OPINII
- 4. NIE MOGLIŚMY NARZEKAĆ NA BRAK ZAJĘĆ
Rozmowa z prof. Katarzyną Chałasińską-Macukow,
rektor UW i przewodniczącą KRASP w latach 2008-2012
- 8. NA RZECZ ŚRODOWISKA
Wkład rektorów w koncepcje rozwojowe szkolnictwa wyższego
| Jerzy Woźnicki
- 14. KRASP W EUROPIE
Współpraca z European University Association | Andrzej Kraśniewski
- 20. DONOŚNY GŁOS
Zadania KRASP na przestrzeni 15 lat | Tadeusz Luty
- 24. NAUCZANIE W CENTRUM UWAGI
Jakość kształcenia w działalności KRASP | Marek Wąsowicz
- 28. WIDOCZNI W ŚWIECIE
Działalność KRASP na forum międzynarodowym | Karol Musioł
- 34. POLSKIE UCZELNIE 2020
Wyzwania stojące przed Konferencją | Wiesław Banyś
- 40. LUDZIE
- 50. FAKTY
- 58. LICZBY
- 66. MIEJSCA

K
R
A
S
P

FORUM WYMIANY OPINII

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich

– Jestem głęboko przekonana, że dzięki KRASP możemy mieć istotny wpływ na rzeczywistość społeczną i polityczną – mówi prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow, przewodnicząca Konferencji w kadencji 2008-2012, rektor Uniwersytetu Warszawskiego.

Konferencja istnieje od 15 lat. Powołana została 7 czerwca 1997 roku, przez 73 rektorów. Obecnie zrzesza 107 członków, w tym najwyższe władze 96 uczelni publicznych oraz 11 prywatnych. Wśród nich są rektorzy uniwersytetów, uczelni technicznych, pedagogicznych, ekonomicznych, medycznych, artystycznych, wychowania fizycznego, rolniczych, wojskowych i służb państwowych.

Rektorzy działający w Konferencji reprezentują interesy prawie półtora miliona studentów z całego kraju, to około 70% ogółu polskich uczniów szkół wyższych.

Działania rektorów skupiają się na kilku obszarach. Naukowcy reprezentują wspólne cele wszystkich szkół wyższych, dbają o podnoszenie jakości kształcenia zarówno w publicznych uczelniach akademickich, jak i zawodowych.

KRASP wydaje opinie w ważnych dla szkolnictwa wyższego sprawach. Rad rektorów zasięgają władze państwowe, głównie Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwo Edukacji Narodowej.

– Braliśmy i bierzemy czynny udział w dyskusjach nad kształtem przepisów i rozporządzeń, które dotyczą nauki i szkolnictwa wyższego. Oczywiście, nie zawsze udaje nam się wprowadzić rozwiązania korzystne dla uczelni, ale przynajmniej mamy jasność, że nic nie odbywa się za naszymi plecami. To jedna z ważniejszych ról, jaką KRASP w tej chwili pełni – relacjonuje przewodnicząca Konferencji.

Ważnym zagadnieniem, które zajmuje istotne miejsce w dyskusjach podejmowanych przez rektorów jest też autonomia szkół wyższych, która jest elementem koniecznym do swobodnego prowadzenia badań i nauczania. Środowisko stoi na straży tradycyjnych wartości akademickich, dba o przestrzeganie zasad etycznych, wartości akademickich i etosu nauczyciela akademickiego.

Podczas poprzedniej kadencji Konferencja przygotowała kodeks „Dobre praktyki w szkołach wyższych”, czyli zbiór reguł oraz wymagań, dotyczących sprawowania władzy nad uczelnią wyższą. Dokument uchwalono w 2007, podczas obchodów 10-lecia KRASP.

Działania KRASP w latach 2008-2012 koncentrowały się wokół dwóch zagadnień. Przede wszystkim opracowywano „Strategię rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-2020”. Przy tej okazji toczyło się wiele dyskusji dotyczących kształtu szkolnictwa wyższego. – Dzięki nim nasza wiedza, a pewnie też świadomość społeczna na temat tego, czym jest i czym być powinno szkolnictwo wyższe znacząco wzrosła – mówi przewodnicząca Konferencji. – KRASP jest bardzo dobrą platformą debaty, forum wymiany opinii – dodaje. W tym czasie przygotowywano również nowelizację ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”, której bardzo aktywnym recenzentem było Prezydium KRASP.

– Najważniejszą rzeczą w następnej kadencji, jaką KRASP powinna podkreślać jest to, żeby każda uczelnia zachowała swoją indywidualność, specyfikę przez co rozumiem zarówno różną misję, jak i równocześnie różną ścieżkę rozwoju. W tej chwili niemal każda uczelnia chce być uniwersytetem. Tymczasem są nam tak samo potrzebne uniwersytety badawcze, jak i wyższe szkoły zawodowe. Trzeba się będzie skupić na odbudowie prestiżu i jakości kształcenia zawodowego – mówi prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow.

KRASP stoi na straży tradycyjnych wartości akademickich, a w tym zasad etyki zawodowej, odpowiedzialności i konstytucyjnej zasady autonomii szkół wyższych, gwarantującej im w szczególności prawo do określania własnego stanowiska we wszystkich sprawach, którymi zainteresowana jest społeczność akademicka.

Doświadczenia pierwszych lat działania KRASP oraz procesy zachodzące w polskim i europejskim szkolnictwie wyższym wskazują na potrzebę działania Konferencji w szerokiej formule, zapewniającej możliwość współdziałania rektorów i poszanowania tożsamości różnych typów uczelni – publicznych i niepublicznych, dużych i małych, akademickich i zawodowych, prowadzących kształcenie na wielu kierunkach i bardziej specjalistycznych, działających w dużych ośrodkach akademickich i mniejszych miejscowościach, o wieloletniej tradycji i tych nowo utworzonych.

Z preambuły do Statutu KRASP,
uchwalonego przez Zgromadzenie
Plenarne Konferencji
13 października 2011 r.

NIE MOGLIŚMY NARZEKAĆ NA BRAK ZAJĘĆ

Rozmowa

z prof. Katarzyną Chałasińską-Macukow,
rektor UW i przewodniczącą KRASP
w latach 2008-2012

Dziesięć-piętnaście lat temu była Pani sceptyczna wobec takich zrzeseń jak KRASP.

To prawda. Nie tylko zresztą ja. Prof. Aleksander Koj, założyciel i pierwszy przewodniczący KRASP mówił, że na początku Konferencję nazywano czasem nawet „międzyuczelnianym klubem rektorów”. Dziś już chyba nikt tak nie myśli.

Dlaczego?

Od 2005 roku Konferencja jest umocowana w ustawie „Prawo o szkolnictwie wyższym”, a to chyba najlepiej świadczy o jej pozycji.

Rektorzy zrzeczeni w KRASP nie raz udowodnili, że potrafią bronić wspólnego stanowiska w dyskusjach nad kształtem prawa, które reguluje funkcjonowanie uczelni. Oczywiście nie zawsze osiągamy to, co byśmy chcieli, ale przynajmniej mamy pewność, że nic nie odbywa się za naszymi plecami.

A jednak w trakcie dyskusji przedwyborczej na Uniwersytecie Warszawskim pojawiały się głosy, że KRASP powinna głośniejsz niż dotąd występować w sprawach dotyczących szkół wyższych. Konferencja nie była wystarczająco aktywna?

Prezydium KRASP na pewno nie mogło narzekać na brak zajęć. Prawie dwa lata zajęły nam prace nad, przygotowaną wspólnie z Fundacją Rektorów Polskich, „Strategią rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-2020”, następne – nad nowelizacją ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Bardzo aktywna była komisja ds. organizacyjnych i legislacyjnych, której przewodniczącym jest prof. Jerzy Woźnicki. To na nią spadł główny ciężar prac związanych z recenzowaniem projektu nowelizacji ustawy.

Inne komisje rzeczywiście nie działały tak, jak bym to sobie wyobrażała. To dlatego, że opierały się na aktywności urzędujących rektorów, którzy zwykle mają tak dużo pracy na swoich uczelniach, że trudno im jest się zaangażować w działalność na rzecz środowiska akademickiego w całym kraju. Dlatego zdecydowaliśmy się zmienić skład komisji. W Statucie, przyjętym w październiku ubiegłego roku, wprowadziliśmy nowe zapisy, które pozwalają w szerszym zakresie wprowadzić do prac komisji np. byłych rektorów, którzy mają ogromne doświadczenie, ale i trochę więcej wolnego czasu.

Myślę też, że KRASP nigdy wcześniej nie była tak aktywna na arenie międzynarodowej. Występowaliśmy jako równoprawny partner w kilku projektach prowadzonych przez European University Association, obok takich tuzów jak np. Konferencja Rektorów Niemieckich, która dysponuje rocznym budżetem na poziomie 2 mln euro i zatrudnia 70 osób. Zabieraliśmy

też głos, wspólnie z konferencjami rektorów z innych krajów, w sprawie polityki spójności na forum Parlamentu Europejskiego. A biuro KRASP to, przypomnę, trzy osoby i sekretarz generalny, prof. Andrzej Kraśniewski.

Wspomniała Pani niedawno w jednym z wywiadów, że przygotowanie „Strategii ...” uważa Pani za największy sukces KRASP w ostatniej kadencji. A jednak nie ma pewności, czy kiedykolwiek znajdzie ona zastosowanie.

Niezależnie od tego, jakie będą dalsze losy tego dokumentu, uważam, że warto go było przygotować. Po pierwsze – nasza wiedza i świadomość społeczna na temat kondycji szkolnictwa wyższego, jego potrzeb i kierunków rozwoju znacząco wzrosła. Po drugie – prace nad strategią bardzo nas zintegrowały. I wreszcie, rozwiązania, o których dyskutowaliśmy, pojawiają się w ustawach i rozporządzeniach. Np. kwestia powołania Państwowej Agencji Wymiany Akademickiej – na wzór niemieckiej DAAD czy francuskiej CampusFrance – to jest pomysł, który pojawił się w naszej strategii, a teraz będzie realizowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Choć o tym, że autorem tego projektu jest KRASP niewiele osób już pamięta; tak bardzo potrzeba stworzenia agencji stała się dla wszystkich naturalna i oczywista.

Na majowym posiedzeniu Konferencji zostaną wybrane jej nowe władze. Jakie Pani zdaniem będą ich najważniejsze zadania?

Przede wszystkim walka z biurokracją. Ustawa „Prawo o szkolnictwie wyższym” – choć daleka od doskonałości – to najmniejszy ból głowy rektorów. Znacznie więcej kłopotów przysparzają nam ustawy o finansach publicznych i zamówieniach publicznych, których pomysłodawcy w ogóle nie uwzględnili specyfiki takich instytucji, jak uniwersytety czy instytuty badawcze. Uczelnie zostały potraktowane jak zwykłe przedsiębiorstwa i ściśnięte gorsetem procedur.

Ta nadmierna biurokracja to zresztą nie jest wyłącznie polski problem. Spotykamy się z nią także np. występując z wnioskami o granty na badania. Przyznają to również członkowie Komisji Europejskiej, którzy w „Zielonej księdze” dotyczącej badań naukowych, opublikowanej w lutym ubiegłego roku piszą, że przy przyznawaniu środków na badania należałoby ograniczyć obciążenia administracyjne, skrócić czas ich przyznawania, dokonywania płatności i generalnie zwiększyć podejście oparte na zaufaniu zamiast kontroli.

Ostatnio prasa grzmi, że polskie uczelnie to fabryki bezrobotnych. Może KRASP powinna się do tego odnieść w najbliższych miesiącach?

Niestety dyskusja na łamach prasy jest miálka. Pomijając już fakt, że wszystkie uczelnie – a mamy ich ponad 400 – wrzucono do jednego worka, to zabrakło w tych wypowiedziach też choćby

minimalnej refleksji nad tym, jak wygląda polski rynek pracy, czy jaka jest sprawdzalność prognoz dotyczących oczekiwań pracodawców w kolejnych latach.

Uniwersytety nigdy nie będą przygotowywać do pracy wykwalifikowanych robotników, nie będą takimi trochę lepszymi wyższymi szkołami zawodowymi. Ich rola jest odmienna. Mają kształcić osoby wszechstronne, zdolne do podejmowania pracy w wielu różnych zawodach.

Od przygotowywania specjalistów w zawodzie są – jak sama nazwa wskazuje – właśnie wyższe szkoły zawodowe. W kolejnych latach trzeba się będzie skupić na odbudowie ich prestiżu. W żadnym kraju nie ma takiej sytuacji jak u nas, że każda uczelnia, nawet najmniejsza, chce być uniwersytetem. To jest droga donikąd. Są nam potrzebne uczelnie o różnych misjach do spełnienia. Dlatego kolejnym z zadań, na które moi następcy będą musieli położyć szczególny nacisk jest dywersyfikacja szkolnictwa wyższego.

Jeszcze jakieś rekomendacje dla następców?

KRASP musi mówić głośniejsze i częściej o sprawach dotyczących etyki w szkołach wyższych. Coraz więcej jest przypadków, z którymi powinniśmy zdecydowanie walczyć. Zapanowało jakieś rozprężenie. Fizyk powiedziałby, że nastąpiło rozjustowanie systemu. Trzeba więc przypominać o przyjętym 5 lat temu przez Konferencję kodeksie „Dobre praktyki w szkołach wyższych”. Zawarte tam zobowiązania wcale się nie zestarzały – wydaje się nawet, że wręcz zyskały na znaczeniu. Dlatego każdy nauczyciel akademicki powinien mieć go w kieszeni i na co dzień robić z niego użytek.

A Pani plany na przyszłość?

Kandyduję do Senatu UW. Mam nadzieję, że moje blisko dwudziestoletnie doświadczenie w zarządzaniu – byłam dziekanem, prorektorem i rektorem oraz szefową KRASP – przyda się jeszcze na uczelni.

Przed kilkoma tygodniami zostałam też fundatorem Fundacji na Rzecz Jakości Kształcenia, która będzie działała w ścisłej współpracy z rektorami zrzeszonymi w KRASP. Jej powołanie to pierwszy etap do utworzenia akademickiej komisji akredytacyjnej, która stałaby się członkiem międzynarodowej sieci. Komisja miałaby działać równolegle do Polskiej Komisji Akredytacyjnej, ale jej rolą nie byłoby „licencjonowanie” szkół wyższych, sprawdzanie, czy spełniają minimalne wymagania do prowadzenia jakiegoś kierunku studiów, ale promowanie najlepszych rozwiązań w zakresie jakości kształcenia.

Jeśli uda nam się powołać tę komisję i powstanie też PAWA, będziemy mieli wreszcie wszystkie te instytucje, których brak odróżnia nas od liczących się krajów europejskich.

Rozmawiała Anna Korzekwa

NA RZECZ ŚRODOWISKA

Wkład rektorów
w koncepcje rozwojowe
szkolnictwa wyższego

JERZY WOŹNICKI

Dotychczasową piętnastoletnią działalność KRASP w największym skrócie można podsumować, odwołując się do następujących haseł kluczowych:

- założenie Konferencji i jej pierwszy Statut oraz pierwsze wydawnictwa monograficzne;
- kultura instytucjonalna i pozycja publiczna KRASP, koncepcja działania i utworzenie Fundacji Rektorów Polskich oraz Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, wkład w powstanie European University Association, relacje z PAN i NIK;
- zacieśnienie więzi osobistych wśród rektorów, nowa ustawa „Prawo o szkolnictwie wyższym”, umocowanie prawne i relacje zewnętrzne KRASP z prezydentem RP;
- wdrażanie nowej ustawy, kodeks „Dobre praktyki w szkołach wyższych”, wzrost pozycji w EUA, promowanie badań naukowych i innowacyjności;
- integracja środowiska, strategia rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-20, utworzenie Fundacji na rzecz Jakości Kształcenia, nowy Statut KRASP jako organu reprezentującego uczelnie akademickie, relacje z KRZaSP.

Pierwsze dziesięciolecie KRASP zostało obszernie i szczegółowo podsumowane w książce pt. „Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich (1997-2007)” przedstawiającej historię ruchu rektorskiego, z uwzględnieniem okoliczności utworzenia Konferencji oraz osiągnięcia przez nią dojrzałości organizacyjnej i programowej. Obecny jubileusz jej piętnastolecia skłania zatem przede wszystkim do refleksji nad okresem ostatnich pięciu lat, postrzeganym przez pryzmat dokonań o charakterze programowym.

Za szczególnie ważne KRASP uznawała swoje dokumenty odwołujące się do wartości fundamentalnych. W deklaracji Zgromadzenia Plenarnego z 2007 r. pt. „Misja KRASP w zmieniającym się świecie”, zawierającej przesłanie ideowe rektorów, czytamy m.in.:

„Zgromadzenie Plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich na uroczystym posiedzeniu, zwołanym z okazji dziesięciolecia istnienia Konferencji, potwierdza swoje przywiązanie do wartości będących trwałym dorobkiem życia akademickiego w wolnym świecie. Należą do nich: autonomia uczelni, wolność badań naukowych i nauczania, umiłowanie prawdy i dążenie do jej odkrywania, tolerancja, przestrzeganie utrwalonych w ciągu wieków w świecie akademickim zasad moralnych. Szczególne znaczenie posiada zasada autonomii, dotycząca swobody prowadzenia badań, działalności dydaktycznej oraz zarządzania. Autonomii tej, wynikającej z wielowiekowej historii uniwersytetów europejskich, musimy strzec i nie pozwalać, aby ktokolwiek ją naruszył.”

Szczególne znaczenie
posiada **zasada
autonomii**,
dotycząca swobody
prowadzenia badań,
działalności dydaktycznej
oraz zarządzania.
Autonomii tej, wynikającej
z wielowiekowej
historii
uniwersytetów
europejskich,
musimy strzec
i nie pozwalać, aby
ktokolwiek ją naruszył

W ślad za przyjętym przez zgromadzenie plenarne kodeksem „Dobre praktyki w szkołach wyższych”, obejmującym m.in. wskazanie dobrych praktyk w procedurach wyboru władz akademickich, swą kolejną uchwałę KRASP poświęciła powołaniu Komitetu Dobrych Praktyk w Uczelniach Akademickich. W następnych uchwałach Konferencja promowała rozwój kształcenia ustawicznego, odnosiła się do założeń reformy nauki i szkolnictwa wyższego, a w tym – wspólnie z PAN – do ścieżki awansu naukowego, domagała się przyspieszenia prac nad strategią rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki. Rektorzy postulowali utworzenie Polskiej Agencji Wymiany Akademickiej oraz opinowali propozycje nowych reguł kształcenia na studiach; w tym także doktoranckich. KRASP przedstawiła opinie w sprawach poszczególnych części ministerialnego dokumentu pt. „Partnerstwo dla wiedzy”, a także domagała się stosowania reguł metodologicznych i partnerskich w procesie przygotowywania aktów prawnych oraz stabilności i przejrzystości finansowania szkół wyższych. Zgromadzenie Plenarne apelowało o umieszczenie zagadnień nauki i edukacji wśród priorytetów polskiej prezydencji w UE.

W jednej z fundamentalnych uchwał Zgromadzenia Plenarnego z 2009 r. „w sprawie zmian w szkolnictwie wyższym stanowiących element procesu modernizacji kraju”, formułującej przesłanie programowe rektorów, czytamy:

„PROROCZOWE INICJATYWY I DZIAŁANIA KRASP BĘDĄ ZMIERZAĆ M.IN. DO
REALIZACJI NASTĘPUJĄCYCH POSTULATÓW:

- włączanie się szkół wyższych w międzynarodowe przedsięwzięcia zmierzające do wprowadzania nowych rozwiązań dotyczących zapewnienia jakości kształcenia (Krajowe Ramy Kwalifikacji, akredytacja europejska, ocena jakości na podstawie efektów kształcenia),
- zacieśnianie współdziałania szkół wyższych w celu łączenia zasobów i integrowania kadry dla podnoszenia jakości badań naukowych i osiągnięć artystycznych, w powiązaniu z efektywniejszymi formułami przejrzystego dla opinii publicznej funkcjonowania uczelni (sieci i konsorcja naukowe, centra badawcze, związki uczelni),
- wprowadzanie nowych rozwiązań organizacyjnych, zapewniających zwiększanie zaangażowania, wydajności i osiągnięć pracowników (pilne wyeliminowanie dwuetatowości, wzrost wymagań i znaczenia ocen okresowych, uelastycznienie formuł zatrudnienia i polityki wynagradzania),
- podjęcie nowych form działań na rzecz internacjonalizacji szkolnictwa wyższego oraz kreowania polskich marek uniwersyteckich (wspólne dyplomy, kształcenie transgraniczne, aktywizacja udziału w programach UE, przedsięwzięcia konsolidacyjne),
- aktywniejsze angażowanie się uczelni w rozwój przedsiębiorczości i innowacyjności (nowe przedsięwzięcia wspólne z partnerami gospodarczymi, współpraca z bankami, programy wsparcia dla spółek typu *spin-off*, akademickie inkubatory przedsiębiorczości),
- ściślejsze wiązanie oferty uczelni z wymogami rynku pracy i wprowadzanie nowych rozwiązań dla poprawy zatrudnialności absolwentów szkół wyższych (rozwój kształcenia w obszarach deficytowych, nacisk na kształtowanie umiejętności, w tym umiejętności ogólnych, nauczanie zorientowane problemowo),
- realizacja idei uczenia się przez całe życie, m.in. przez rozszerzenie oferty dydaktycznej i skierowanie jej do studentów nietradycyjnych.

Zrealizowanie tych i innych zamierzeń, które powinny być sprecyzowane w sposób spójny i przejrzysty, musi zostać poprzedzone opracowaniem planu strategicznego przyszłych reform. KRASP, wspólnie ze swymi partnerami konsorcjalnymi, przed końcem 2009 r. przedstawi rządowi RP oraz opinii publicznej projekt takiego planu, obejmujący także proces wdrażania przyszłych zmian, opracowany w ramach prac nad „Strategią rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 r.”

W latach 2009-10 KRASP wspólnie z Konferencją Zawodowych Szkół Polskich i Fundacją Rektorów Polskich zainicjowała, zrealizowane przez FRP z udziałem około 200 ekspertów, prace nad projektem środowiskowym „Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-20”. Konferencje

rektorów uczelni akademickich i zawodowych (KRASP i KRePSz oraz KRZaSP) oraz Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego udzieliły zdecydowanego poparcia temu projektowi, zaprezentowanemu w trakcie 40 zorganizowanych przez uczelnie debat publicznych w 13 ośrodkach akademickich. Forum Ekspertów MNiSW uznało następnie ten projekt za bazowy w swych pracach nad dokumentem ministerialnym pt. „Program rozwoju szkolnictwa wyższego”. KRASP oczekuje doprowadzenia tych prac do końca i przyjęcia tego ważnego dokumentu. W wielu swych uchwałach rektorzy odnosili się do zagadnień finansowania szkolnictwa wyższego, w tym do wysokości nakładów i co za tym idzie, poziomu wynagrodzeń na uczelniach, a także kryteriów oraz trybu przyznawania i rozliczania środków publicznych, z włączeniem kosztów pośrednich. KRASP zabrała głos w sprawie przyszłego Programu Ramowego UE w zakresie badań i innowacji (tzw. Zielonej Księgi). Rektorzy zdecydowali także o utworzeniu Fundacji na rzecz Jakości Kształcenia.

W ostatnim roku
działalność
opiniotwórczą
KRASP
zdominowały sprawy
rządowego projektu
nowelizacji
ustaw dotyczących
szkolnictwa
wyższego

W ostatnim roku działalność opiniotwórczą KRASP zdominowały sprawy rządowego projektu nowelizacji ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego. W pracach ministerialnych i sejmowych nad projektem nowelizacji „Prawa o szkolnictwie wyższym”, KRASP przedstawiła w swych dokumentach i szczegółowych opracowaniach eksperckich liczne uwagi i propozycje nowego brzmienia wielu artykułów. Niektóre ze zgłoszonych wniosków znalazły swoje miejsce w treści przyjętej ustawy. Uchwały podjęte wspólnie z Prezydium PAN zawierały propozycje KRASP dotyczące nowelizacji ustaw o finansach publicznych i zamówieniach publicznych, a także postulat podniesienia w latach 2012-16, zgodnie z zapowiedzią premiera z 2008 r., nakładów z budżetu państwa na naukę i szkolnictwo wyższe do poziomu 2% PKB. Wspólnie z PAN, KRASP skrytykowała przedłożony przez MNiSW projekt Krajowego Programu Badań. Rektorzy udzielili natomiast swego poparcia inicjatywie utworzenia nowej dyscypliny naukowej pod nazwą „nauki o polityce publicznej”. Przedstawili też swą opinię w sprawie umów zawieranych przez uczelnie ze studentami, popierając następ-

nie wspólnie stanowisko przewodniczącej KRASP i przewodniczącej PSRP w tej sprawie, odwołujące się do zasad autonomii uczelni i podmiotowości studentów. Prace organów i komisji KRASP dotyczyły także m.in. spraw nowej matury, informatyzacji i zasobów informacyjnych uczelni oraz pomocy materialnej dla studentów. Odnotowując pierwsze doświadczenia wynikające z wdrażania ustawy nowelizującej, KRASP zwróciła się o odstąpienie przez MNiSW od egzekwowania obowiązku stosowania się przez uczelnie do wymogu co najwyżej

2% wzrostu liczby studentów. W ostatnim czasie KRASP przyjęła swój nowy Statut, nadając Konferencji status organu reprezentującego uczelnie akademickie. W tym okresie nastąpiło także nawiązanie regularnych kontaktów z KRZaSP.

Ten krótki przegląd najważniejszych dokonań programowych wskazuje na różnorodność i bogactwo inicjatyw zaprezentowanych przez KRASP w czasie ostatnich 5 lat. W pełni znalazła swoje potwierdzenie w praktyce, ukształtowana ewolucyjnie formuła działania Konferencji. Znaczący wkład w działalność KRASP wnoszą działania w jej ramach statutowe konferencje rektorów poszczególnych typów szkół (uniwersytetów, uczelni technicznych, rolniczych, pedagogicznych, ekonomicznych, medycznych i artystycznych, uczelni wychowania fizycznego, uczelni wojskowych i uczelni służb państwowych, akademickich uczelni niepublicznych).

Można oczekiwać, że wchodząc w okres kolejnej kadencji władz akademickich, KRASP wspólnie ze swymi partnerami strategicznymi tak, jak dotąd będzie – z korzyścią dla szkół wyższych – poszukiwała równowagi w świecie zróżnicowanych koncepcji i interesów, uznając wspieranie rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki, a także innowacyjności, przedsiębiorczości i zatrudnialności absolwentów, za swoją misję publiczną i swe główne zadanie wobec uczelni członkowskich.

Można oczekiwać,
że KRASP tak, jak dotąd
będzie poszukiwała
równowagi
w świecie
zróżnicowa-
nych koncepcji
i interesów

PROF. JERZY WOŹNICKI W LATACH
1996-2002 BYŁ REKTOREM POLITECHNIKI
WARSZAWSKIEJ, OD 1999 DO 2002 TAKŻE
PRZEWODNICZĄCYM KRASP, A PÓŹNIEJ
HONOROWYM PRZEWODNICZĄCYM
KONFERENCJI. JEST PREZESEM FUNDACJI
REKTORÓW POLSKICH I DYREKTOREM
INSTYTUTU SPOŁECZEŃSTWA WIEDZY.

KRASP W EUROPIE

Współpraca z European
University Association

ANDRZEJ KRAŚNIEWSKI

Międzynarodowa działalność KRASP ma wiele wymiarów. W tym tekście chciałbym poświęcić uwagę jednemu, w moim przekonaniu istotnemu wątkowi tych działań, jakim jest stale rozwijająca się, a ostatnio bardzo intensywna, współpraca ze Stowarzyszeniem Uniwersytetów Europejskich – *European University Association* (EUA), a także dającym się zaobserwować konsekwencjom tej współpracy.

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich jest członkiem zbiorowym EUA od 2001 r., tzn. od chwili utworzenia tej organizacji. EUA tworzą, oprócz krajowych konferencji rektorów, członkowie indywidualni – uczelnie akademickie. Status członka indywidualnego EUA mają obecnie 42 polskie uczelnie.

Choć nasza Konferencja jest członkiem-założycielem EUA, będąc – w porównaniu z większością konferencji rektorów działających w krajach „starej Europy” – organizacją stosunkowo młodą, musiała przez kilka pierwszych lat działalności mozolnie budować i umacniać swoją pozycję w tym stowarzyszeniu. Przyniosło to efekty już pod koniec ubiegłej dekady, kiedy to przedstawiciele KRASP odnieśli kilka znaczących sukcesów. Podczas wyborów zarządu EUA (*EUA Board*) w marcu 2008 r. zgłoszony przez KRASP – rektor Tadeusz Luty uzyskał największą liczbę głosów spośród wszystkich kandydatów. W tym samym roku rektor Karol Musiał znalazł się w grupie 5 kandydatów do *European Research Area Board* (ERAB), wytypowanych przez EUA spośród wielu prominentnych osób zgłoszonych przez krajowe konferencje rektorów, a następnie w procesie ostatecznej selekcji został wybrany członkiem ERAB.

Rosnące znaczenie KRASP znajduje odzwierciedlenie w zwiększającej się liczbie kierowanych przez EUA zaproszeń do zaangażowania się reprezentantów środowiska akademickiego w Polsce w prace międzynarodowych gremiów działających w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki, do udziału w delegacjach EUA oraz do występowania na międzynarodowych konferencjach, seminariach itp. organizowanych przez EUA. Od niedawna EUA upodobało sobie także inną formę współpracy z KRASP, zapraszając Konferencję do udziału w realizowanych przez stowarzyszenie projektach, których celem są działania na rzecz doskonalenia i umacniania pozycji uczelni europejskich. KRASP jest obecnie partnerem EUA w trzech tego typu przedsięwzięciach.

Pierwszym dużym projektem realizowanym przez EUA, w którym KRASP pełni rolę partnera, jest realizowany od 2009 roku projekt *Autonomy Scorecard*. Oprócz KRASP uczestniczą w nim konferencje rektorów Niemiec i Danii, a także University of Jyväskylä (Finlandia). Celem tego, wkraczającego właśnie w końcową fazę realizacji, projektu było porównanie systemów szkolnictwa wyższego

go w krajach europejskich ze względu na stopień autonomii funkcjonujących w nich uczelni. Mówiąc wprost, projekt miał uświadomić politykom i opinii publicznej, jakie warunki realizacji zadań i możliwości rozwoju rządy poszczególnych państw stwarzają – tworząc prawo i podejmując inne decyzje – swoim uczelniom.

Kolejnym realizowanym przez EUA przy współpracy z KRASP projektem jest *Accountable Research Environments for Doctoral Education (ARDE)*. Oprócz KRASP partnerami EUA w tym przedsięwzięciu są konferencja rektorów Austrii oraz University College Cork (Irlandia). W ramach tego, rozpoczętego w 2010 roku projektu, prowadzona jest analiza różnych form kształcenia doktorantów w uczelniach europejskich, a zwłaszcza mechanizmów zapewniania jakości i transparentności studiów doktoranckich, a także identyfikacja i rozpowszechnianie dobrych praktyk w tym zakresie.

W ubiegłym roku rozpoczęto realizację największego jak dotąd projektu EUA, w którym jako partner uczestniczy Konferencja. W ten 3-letni projekt – *Building Capacity of University Associations in fostering Latin American regional integration (ALFA Puentes)* zaangażowanych jest 8 instytucji z Europy oraz 14 instytucji z Ameryki Łacińskiej – głównie konferencje rektorów, ale także inne stowarzyszenia uczelni. Prowadzone działania zmierzają do zacieśnienia współpracy środowisk akademickich Unii Europejskiej i Ameryki Łacińskiej; służą także modernizacji i koordynacji systemów szkolnictwa wyższego w krajach Środkowej i Południowej Ameryki. Merytoryczne wsparcie działań KRASP w tym projekcie zapewnia Uniwersytet Śląski.

Nasz udział w projektach nie wiąże się z wkładem finansowym – wszystkie koszty bieżące, ponoszone przez KRASP w związku z ich realizacją, są szybko refundowane przez EUA; spodziewamy się nawet, że po zakończeniu i rozliczeniu projektów pewne kwoty wzbogacą budżet KRASP. Wiąże się on jednak z dodatkowymi obowiązkami pracowników biura, dla których zaangażowanie w prowadzone prace stanowi poważne obciążenie, niepozostające bez wpływu na możliwość realizacji zadań w innych obszarach działalności Konferencji.

Można więc zapytać: po co to wszystko? Jakie korzyści odnosi KRASP, a szerzej – środowisko polskich uczelni akademickich z udziału przedstawicieli Konferencji w tego typu inicjatywach? Zaczniemy od meritum. Udział w projektach stanowi dla osób bezpośrednio zaangażowanych w ich realizację znakomitą okazję do podnoszenia kompetencji – zdobywania i pogłębiania wiedzy o szkolnictwie wyższym. Wiedza ta jest szybko przekazywana polskim uczelniom. Niektóre z uzyskiwanych informacji są interesujące w kontekście dyskusji na temat zmian w systemie szkolnictwa wyższego w Polsce. Dobrym przykładem są rezultaty projektu *Autonomy Scorecard*. Dokonana w wyniku jego realizacji ocena systemów szkolnictwa wyższego w krajach europejskich ze względu na autonomię uczelni, uwidoczniła w „rankingach” utworzonych według czterech wyodrębnionych aspektów działalności szkół wyższych pokazuje, że we wszystkich rozpatrywanych kategoriach, Polska lokuje się mniej więcej w połowie stawki. Niezależnie od wszelkich niedoskonało-

ści przyjętej metodyki prac pozwala to obalić mity powielane niekiedy przez osoby wypowiadające się na temat szkolnictwa wyższego w Polsce – nieuzasadnione są zarówno stwierdzenia, że nasze uczelnie mają największej w Europie autonomii, jak i te, że są one niezwykle mocno skrępowane istniejącym ustawodawstwem.

Równie istotną kwestią jest jednak to, że uczestnicząc jako partner w prowadzonych przez EUA projektach – kształtujemy wizerunek naszej Konferencji, a szerzej – polskich uczelni i polskiego systemu szkolnictwa wyższego na arenie międzynarodowej. Nazwa KRASP występuje w tekście wszystkich informacji dotyczących projektów, adresowanych przez EUA do międzynarodowego środowiska akademickiego i innych interesariuszy, a logo KRASP pojawia się na okładce raportów i w nagłówku innych materiałów związanych z projektami.

Kolejne pytanie, na które warto odpowiedzieć, brzmi: dlaczego właśnie do KRASP EUA kieruje tak wiele zaproszeń do współpracy? Warto bowiem wiedzieć, że rzadko która krajowa konferencja rektorów może się poszczycić tak znacznym zaangażowaniem w projekty EUA jak KRASP. To uprzywilejowanie naszej Konferencji wzbudziło nawet „zainteresowanie” ze strony konferencji nieuczestniczących we wspólnych projektach – na jednym ze spotkań padło skierowane do władz EUA pytanie, o kryteria doboru partnerów.

Powody, dla których KRASP stała się tak atrakcyjnym partnerem dla EUA są – jak mi się wydaje – zróżnicowane.

Na pewno zainteresowanie EUA współpracą z KRASP nie wynika z trudności w znalezieniu innych partnerów. Kierując się wspomnianymi wcześniej korzyściami, inne konferencje rektorów, zwłaszcza te dysponujące odpowiednim potencjałem wykonawczym, zapewne chętnie wzięłyby udział we wspólnych przedsięwzięciach.

Nie bez znaczenia jest – jak sądzę – charakter naszego systemu szkolnictwa wyższego, kształtowanego przez wiele lat w warunkach równoważenia wpływów kulturowych zachodu i wschodu i reprezentatywnego dla sporej grupy krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Nasz system jest interesujący pod wieloma innymi względami – cechuje go duża liczba uczelni, duży sektor szkolnictwa niepublicznego, różnorodność typów uczelni – nie tyle ze względu na zróżnicowanie ich misji, ile ich

Rzadko która krajowa konferencja rektorów może się poszczycić tak znacznym zaangażowaniem w projekty EUA jak KRASP. To uprzywilejowanie naszej Konferencji wzbudziło nawet „zainteresowanie” ze strony konferencji nieuczestniczących we wspólnych projektach – padło pytanie, o kryteria doboru partnerów

wielkość i obszar prowadzonych studiów. Wszystko to sprawia, że nasz system kształcenia na poziomie wyższym nie może zostać pominięty przy tworzeniu całościowego obrazu szkolnictwa wyższego w Europie.

Nasz system jest
interesujący
pod wieloma
innymi względami
– cechuje go duża liczba
uczelni, duży sektor
szkolnictwa niepublicznego,
różnorodność typów
uczelni. Wszystko to
sprawia, że nasz system
kształcenia na poziomie
wyższym nie może zostać
pominięty przy tworzeniu
całościowego obrazu szkolnic-
twa wyższego w Europie

Ale są też inne, równie ważne powody. Mimo stosunkowo niewielkich zasobów – kadrowych i materialnych – KRASP jest partnerem solidnym, planowo i bez zarzutu realizującym zadania wynikające z przyjętych ustaleń. Wnosimy znaczny merytoryczny wkład do realizacji projektów, wynikający częściowo ze specyfiki naszego systemu szkolnictwa wyższego. Ponadto wykazujemy dużo dbałości o warunki, w jakich odbywają się organizowane przez nas spotkania robocze gremiów kierujących realizacją projektów (z racji lokalizacji naszego biura spotkania takie odbywają się zwykle w Pałacu Kazimierzowskim na Uniwersytecie Warszawskim, co nie pozostaje bez wpływu na to, jakie wrażenie nasi goście – niekiedy odwiedzający Warszawę po raz pierwszy lub po dłuższej przerwie – wnoszą z wizyty w Polsce). Dbamy o sprawny przebieg tych spotkań i zaspokojenie różnych, czasem nietypowych potrzeb ich uczestników. Po prostu okazujemy tradycyjną polską gościnność i chęć zaprezentowania się z jak najlepszej strony.

Zaangażowanie KRASP w projekty realizowane przez EUA przekłada się także na sposób, w jaki współpracę z KRASP traktują inne krajowe konferencje rektorów.

Od początku działalności nasza Konferencja utrzymuje ścisłe relacje z konferencjami rektorów innych krajów, zwłaszcza z naszymi tradycyjnymi partnerami – konferencjami rektorów niemieckich (HRK) i francuskich (CPU), a także – w ramach współpracy regionalnej – z konferencjami rektorów krajów Europy Środkowej. Ostatnio charakter tych relacji uległ jednak istotnej zmianie. Nie są to już dwustronne lub wielostronne spotkania, których tematyka i zasięg oddziaływania niewiele wykraczają poza kraje w nich uczestniczące. KRASP, wspólnie z partnerami, podejmuje inicjatywy mające charakter ogólnoeuropejski.

Przykładem takiej inicjatywy było przygotowanie i opublikowanie w marcu 2011 r. przez konferencje rektorów Niemiec, Austrii, Polski i Węgier dokumentu dotyczącego przyszłości prowadzonej przez Komisję Europejską polityki spójności. Dokument ten, *Opinion of four European Rectors' Conferences on the Future of European Cohesion Policy*, został wysoko oceniony w europejskim środowisku akade-

mickim i w wyniku poparcia przez kolejne kraje, stał się znanym w kręgach brukselskich stanowiskiem sygnowanym przez 13 krajowych konferencji rektorów.

Jednym z bezpośrednich następstw opublikowania tego dokumentu było spotkanie pod hasłem *Looking behind the metaphors: How to build stairways to excellence in EU regions?*, zorganizowane w listopadzie 2011 r. w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli przez konferencje rektorów Niemiec, Austrii i Polski, pod patronatem prof. Danuty Hübner, przewodniczącej Komisji ds. Polityki Regionalnej. Debatę poświęconą głównie roli uczelni w polityce regionalnej, w której – obok reprezentantów środowiska akademickiego – zabierali głos przedstawiciele Komisji Europejskiej oraz innych instytucji i organizacji międzynarodowych, zapoczątkowało wspólne wystąpienie prof. Margaret Wintermantel, przewodniczącej HRK i prof. Katarzyny Chałasińskiej-Macukow, przewodniczącej KRASP.

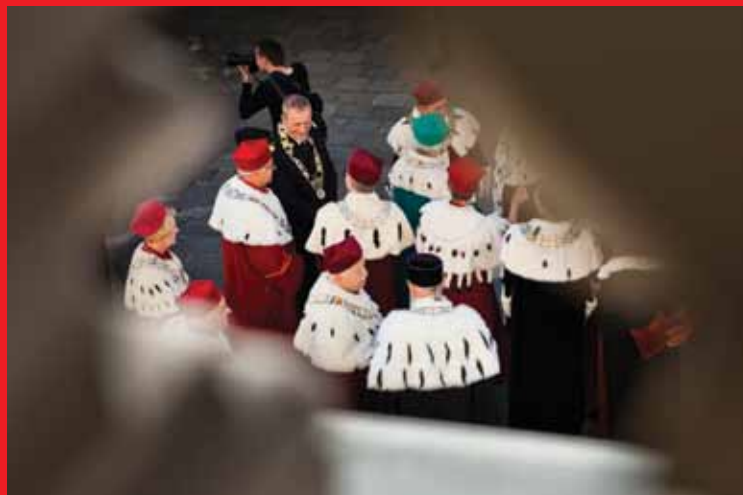
Warto zauważyć, że naszymi partnerami i sojusznikami w toczącej się w europejskim środowisku akademickim dyskusji na temat przyszłych programów Unii Europejskiej są najpoważniejsi gracze na europejskiej scenie akademickiej. Stanowisko dotyczące Europejskiej Polityki Spójności, przedstawione w formie artykułu *Get the balance right between excellence and cohesion*, opublikowanego w *Research Europe* w czerwcu 2011 r., sygnowane było wspólnie przez przewodniczących konferencji rektorów Polski, Niemiec i Wielkiej Brytanii.

Udział KRASP w opisanych przedsięwzięciach, a także liczne zaproszenia do udziału w innych, do których realizacji z braku „mocy przerobowych” nie mogliśmy się włączyć, wydaje się dostatecznie przekonującym potwierdzeniem kształtującego się w międzynarodowym środowisku akademickim przesvědzenia, że polskie uczelnie akademickie i ich zinstytucjonalizowane przedstawicielstwo w postaci KRASP są w stanie wnieść istotny wkład w proces zmian zachodzących w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego i Nauki, a nawet wykraczających poza ten obszar. Pozostaje to w niejkiej sprzeczności z tym, w jaki sposób stan naszego szkolnictwa wyższego i polskich uczelni jest niekiedy postrzegany przez polityków i w jakim stylu jest relacjonowany przez rodzime media. Nie są wyjątkiem stwierdzenia, których sens można sprowadzić do konkluzji, że polskie środowisko akademickie jest ciężko chorym pacjentem, który nie jest w stanie zaaplikować sobie właściwej kuracji i wymaga interwencji zewnętrznego specjalisty. Wydaje się, że polskie szkoły wyższe, ze wszystkimi swoimi problemami i dolegliwościami, czerpiąc z bogactwa doświadczeń innych uczelni, przede wszystkim europejskich, potrafią same znaleźć odpowiednich „konsultantów medycznych”, także zagranicznych, i wykorzystać ich zalecenia w działaniach prowadzących do poprawy swej kondycji. Co więcej, te same polskie uczelnie często uczestniczą w konsyliach, dokonujących diagnoz i udzielających porad innym „pacjentom” (uczelniom), także zagranicznym, cierpiącym na różnego rodzaju dolegliwości.

PROF. ANDRZEJ KRAŚNIEWSKI
PRACUJE NA POLITECHNICIE
WARSZAWSKIEJ, JEST
SEKRETARZEM GENERALNYM
KRASP NIEPRZERWANIE
OD 1999 ROKU.

DONOŚNY GŁOS

Zadania KRASP
na przestrzeni 15 lat

TADEUSZ LUTY

To już 15-lecie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół, a ja jeszcze pamiętam nasz jubileusz 10-lecia, obchodzony na Uniwersytecie Jagiellońskim. Nic dziwnego, skoro od niemal czterech lat nie wypełniam czynnie rektorskiej misji. Ktoś powie: żyje przeszłością. Pewnie tak, ale to nie jest powód, dla którego cofam pamięć do jubileuszu w Krakowie. Stamtąd chciałbym popatrzeć na minione pięć lat, ułożyć je w ciągłość misji KRASP i dostrzec dobro czynione *pro publico bono*.

Jubileuszowy dokument, przyjęty na 10-lecie: „O misji KRASP w zmieniającym się świecie”, jak również wydana na tę okazję monografia „Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich (1997-2007). Z dziejów autonomii uczelni i samorządności akademickiej w Polsce”, Adama Gałkowskiego, podkreślały istotę służby środowiska akademickiego dla społeczeństwa poprzez wytrwałą obronę i pielęgnację autonomii uniwersytetu. Tak akcentowana misja KRASP ma swoje źródła zarówno w Wielkiej Karcie Uniwersytetów Europejskich (Magna Charta), określającej uniwersytet jako „autonomiczną instytucję w sercu społeczeństwa”, jak i w tradycji polskiego środowiska akademickiego. Tak więc, spoglądając na przeszłe lata, zadaję sobie i kolegom rektorom pytanie: jak dobrze KRASP wypełniała tę właśnie misję? Czy nasilające się w ostatnich latach tendencje do mikrozarządzania uczelniami nie naruszały prawdziwej autonomii uczelni, a czy KRASP była partnerem trudnym, niezależnym i autentycznym? Oto pytania na jubileusz 15-lecia.

Podkreślałem wielokrotnie, że KRASP jest jedyną instytucją przechowującą swoistą pamięć środowiska akademickiego i dlatego ma wyjątkowe upoważnienie do jego reprezentowania, a zarazem przywilej kontynuowania wypracowanych koncepcji i kierunków rozwoju szkolnictwa wyższego. Kiedy spoglądam na przeszłe lata, dostrzegam zasługi naszej Konferencji w upominaniu się o strategię rozwoju szkolnictwa wyższego. Wszyscy wiemy, jak się to skończyło (czy się kończy). Ważne, że społecznym wysiłkiem i przedsiębiorczością Fundacji Rektorów Polskich, głos rektorów zabrzmiał donośnie i nie został zmarginalizowany. To zasługa KRASP mijającej kadencji.

Pamięć i doświadczenie środowiska skupione w KRASP miały służyć udoskonalaniu prawa, zarówno tego regulującego życie akademickie, jak i naukowe. Z pewnością dostrzeżemy w obowiązujących już nowelizacjach ustaw wkład Konferencji, opinii rektorów oraz doświadczenia z przeszłych kadencji i poprzednio obowiązującego prawa. Zanim zakwalifikujemy wkład KRASP w proces legislacyjny jako sukces lub porażkę, warto spojrzeć na nowe prawo z perspektywy misji KRASP. A więc, czy nowe prawo zwiększyło, czy zmniejszyło faktyczną (a nie pozorną) autonomię uczelni, jak rów-

nież czy nasze środowisko o zwiększoną autonomię zabiega? Przy tej okazji trzeba uświadomić sobie, że wielu przedstawicielom naszego środowiska, autonomia kojarzy się raczej ze swobodą decydowania o akademickiej władzy, aniżeli z przywilejem ustanawiania i odpowiedzialności za realizowanie misji, strategii i celów uczelni. Dla przykładu, nowelizacja ustawy „Prawa o szkolnictwie wyższym” zwiększa autonomię uczelni w zakresie kształcenia poprzez swobodę kreowania programów studiów. Czy uczelnie potrafią z tego skorzystać twórczo? Z drugiej strony dostrzegam zmniejszenie autonomii środowiska (daleko idące decyzje ministerstwa) w ciałach reprezentujących je wobec polityków. W końcu wspomnę o niebezpieczeństwie nadwyżężania autonomii uczelni poprzez procesy akredytacji, ewaluacji i rankingi wszelkiego rodzaju. Nie chodzi o to, aby akredytacji nie było, ale o to, by były to procesy mniej administracyjne (dla przykładu, nazwy przedmiotów), a bardziej jakościowe. Polecam w tym względzie ostatnie opracowanie Magna Charta Observatory (30 września 2011) *Academic Freedom and Institutional Autonomy within the Context of Accreditation, Quality Assurance and Rankings*.

KRASP jest jedyną
europejską instytucją
upominającą się
o niezanie-
dbywanie
humanistyki
w planach i priorytetach
programów finansujących
badania naukowe

Odwołując się raz jeszcze do jubileuszu 10-lecia KRASP, pragnę z pewnym żalem odnotować, czego nie zrealizowano z „testamentu” poprzedniej kadencji. Na pierwszym miejscu wymienię postulat, aby ustanowić w naszym kraju „Pakt dla nauki, kultury i edukacji”, pakt ponad podziałami politycznymi, gwarantujący godne finansowanie tych sfer działalności i decydujący o rozwoju kraju. Odnotujemy, że „Pakt dla kultury” zawarto, jakie są jego losy? Uważam, że trzeba się o niego upominać. Z tym związana druga sprawa, to pilna potrzeba wykreowania społecznej i politycznej atmosfery życzliwości dla ludzi nauki i kultury. Skromnym, acz wielce oczekiwanym postulatem w tym względzie byłoby ustanowienie tzw. stanu spoczynku dla profesorów tytularnych. Niestety, tutaj też głos środowiska nie został wysłuchany.

Pragnę wyrazić zadowolenie i uznanie dla Przewodniczącej KRASP i całego Prezydium za owocną współpracę z kierownictwem Polskiej Akademii Nauk, widoczną zwłaszcza podczas prac nad nowelizacją ustaw o nauce, a także z Polską Akademią Umiejętności, szczególnie w zabiegach o ustanowienie Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki.

Minione pięć lat to istotne zwrócenie się KRASP w stronę współpracy międzynarodowej: od inicjatyw i aktywności w promowaniu polskich uniwersytetów poza granicami kraju do aktywnego uczestnictwa w międzynarodowych gremiach akademickich i naukowych. Jestem przekonany, że zagadnienie promocji naszych uczelni doczeka się kompetentnej oceny, skupię się w swych refleksjach na

udziale KRASP w Europejskim Stowarzyszeniu Uniwersytetów (EUA). EUA jest stowarzyszeniem uczelni akademickich, zrzeszającym ponad 850 uniwersytetów z 46 krajów Europy. Odgrywa ważną (z roku na rok ważniejszą) rolę w promowaniu procesu bolońskiego, kształtowaniu europejskiej polityki szkolnictwa wyższego, badań naukowych i innowacji. Reprezentuje niezależną i wpływową opinię europejskich uniwersytetów. Oferuje wymianę dobrych praktyk w zarządzaniu uczelniami i ewaluacji instytucji szkolnictwa wyższego. Jest jedyną europejską instytucją upominającą się o niezaniechanie humanistyki w planach i priorytetach programów finansujących badania naukowe.

Dzięki licznie reprezentowanym w EUA polskim uczelniom akademickim, wsparciu ich rektorów, mogłem reprezentować KRASP w prezydium, a w latach 2007-2011 w zarządzie EUA. KRASP jest dla EUA bardzo ważnym partnerem w dyskusjach i projektach; duża w tym zasługa sekretarza generalnego Konferencji, profesora Andrzeja Kraśniewskiego. Z ważniejszych spraw wymienić należy: autonomię uczelni, finansowanie badań naukowych z funduszy europejskich i sposobów ich rozliczania, fundusze spójności oraz priorytety dla tzw. programów ramowych. Przy wsparciu uczelni polskich i KRASP, ustanowiono przy EUA tzw. Platformę Uniwersytetów zaangażowanych w badania energetyczne. Starania o ustanowienie w nowych regułach finansowania programu ramowego (Horizon 2020) zasady *fullcost*, w odniesieniu do tzw. kosztów pośrednich jest dla naszych uczelni bardzo ważne. Podobnie jak analiza poziomu autonomii uczelni w skali Europy (*Autonomy Scorecard*). Wymieniłem inicjatywy EUA, w których nasze uczelnie odgrywały ważną rolę, ale zaangażowanie KRASP w prace EUA jest znacznie szersze i powinno być w przyszłości równie intensywne. Ufam, że w nadchodzącej kadencji KRASP podejmie starania o zaproszenie EUA do przeprowadzenia programu *Institutional Evaluation* naszych uczelni.

Składając serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu 15-lecia, kieruję słowa podziękowania dla Pani Rektor Przewodniczącej, Profesor Katarzyny Chałasińskiej-Macukow za pokierowanie Konferencją w niełatwym okresie prac nad strategią szkolnictwa wyższego oraz zmian legislacyjnych. Osobiście dziękuję za serdeczność całego Prezydium KRASP, jaką odczuwałem przy każdym naszym spotkaniu, co dla seniora jest ważnym przejawem szacunku dla poprzedników i kultury naszego środowiska. Życzę tego wszystkim kolegom kończącym swoją rektorską misję.

Na zakończenie życzenia, niezmiennie od poprzedniego jubileuszu kierowane do Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, aby trwała i stanowiła dla środowiska swoistą „starszyznę plemienną”, aby pozostała instytucją niezależną, autentyczną i partnerem trudnym, a obok swej misji ochrony autonomii uniwersytetu i wolności akademickiej, niech pozostanie na każdy powszedni dzień „lekarstwem na samotność rektora”.

PROF. TADEUSZ LUTY
W LATACH 2002-2008 BYŁ
REKTOREM POLITECHNIKI
WROCŁAWSKIEJ, A OD 2005
DO 2008 TAKŻE
PRZEWODNICZĄCYM KRASP.
OD 2008 JEST HONOROWYM
PRZEWODNICZĄCYM KONFERENCJI.

NAUCZANIE W CENTRUM UWAGI

Jakość kształcenia
w działalności KRASP

MAREK WĄSOWICZ

Rocznica Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich zachęca do refleksji nad jej dotychczasowym dorobkiem i planami na przyszłość. Wśród wielu zadań, jakie Konferencja podjęła, na szczególną uwagę zasługują inicjatywy dotyczące jakości kształcenia. Od samego początku swego istnienia KRASP poświęcała tej problematyce wiele uwagi. Rektorzy zdawali sobie sprawę z tego, iż szybki rozwój ilościowy szkolnictwa wyższego, w tym rosnąca liczba studiujących, stawiają na porządku dziennym kwestię zapewnienia odpowiedniej jakości akademickiej dydaktyki.

W latach 90. minionego stulecia nie było żadnej centralnej instytucji, która nadzorowałaby jakość dydaktyki w szkołach wyższych. W szczególności takiej roli nie była w stanie odgrywać Rada Główna Szkolnictwa Wyższego, choć to ona uchwałała obowiązujące minima programowe dla poszczególnych kierunków studiów. Stopniowo zaczęła więc dojrzewać idea wzięcia sprawy we własne ręce i zbudowania środowiskowego systemu zachęcającego i wspomagającego działania na rzecz jakości kształcenia w poszczególnych uczelniach. Szczególnie atrakcyjny dla osiągnięcia tego celu wydawał się przykład Stanów Zjednoczonych, gdzie oceny jakości kształcenia dokonują środowiskowo umocowane instytucje akredytacyjne.

Jako gremium obejmujące rektorów różnych rodzajów uczelni Konferencja przyjęła rolę platformy koordynującej działania środowiskowe na rzecz jakości kształcenia, generalnie wspierając model akredytacji oparty na nawiązującej do modelu amerykańskiego formule *peer review*, czyli ocen dokonywanych przez profesorów-ekspertów, wywodzących się z grona akademickiego. Taką koordynującą rolę spełnia utworzona w 2001 roku Komisja Akredytacyjna KRASP, w której pracują przewodniczący komisji środowiskowych. Z czasem zadania tej komisji zostały uzupełnione o monitorowanie całego procesu bolońskiego. Przewodniczący komisji z urzędu wchodzi do Prezydium KRASP, co wskazuje na rangę, jaką nadaje się sprawom jakości kształcenia i wdrażania procesu bolońskiego. Komisją Akredytacyjną KRASP kierują osoby mające duże doświadczenie organizacyjne: pierwszym przewodniczącym był prof. Stefan Jurga, były rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, potem wiceminister edukacji narodowej, kolejnym – prof. Tadeusz Szulc, były rektor Uniwersytetu Rolniczego we Wrocławiu i sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej. Obecnie kieruje nią prof. Stanisław Chwirot, jeden z pomysłodawców i twórców Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej, a potem jej wieloletni przewodniczący.

Komisja Akredytacyjna KRASP – Zespół Boloński (taką nazwę nosi od 2003 roku) stanowi ważne forum wymiany doświadczeń akredytacyjnych oraz w zakresie implementowania procesu bolońskiego

i choć nie zbiera się często, jej dorobek wart jest przypomnienia. Z jej inicjatywy powstało między innymi cenne opracowanie pokazujące cały system zapewniania jakości kształcenia w polskim szkolnictwie wyższym i prezentujące poszczególne instytucje działające w tym obszarze (*Jakość kształcenia w szkołach wyższych*, 2007). Ostatnio do zadań KA KRASP dodano monitorowanie wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji.

Konkretne inicjatywy akredytacyjne przygotowywano na szczeblu branżowych konferencji rektorów. I tak przykładowo KRUP powołała w 1997 roku Uniwersytecką Komisję Akredytacyjną, a KRUT – Komisję Akredytacyjną Uczelni Technicznych (KAUT). Wcześniej, bo już w 1993 roku, powstała komisja akredytacyjna uczelni medycznych. Dorobek środowiskowych komisji akredytacyjnych jest zróżnicowany. W sposób najbardziej regularny, i w skali wyrażnie przewyższającej pozostałe, działa Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna. UKA tworzą obecnie prorektorzy do spraw studenckich lub kształcenia 19 polskich uniwersytetów „bezprymiotnikowych”, zrzeszonych w Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich. Już wkrótce do tego grona – jako dwudziesta uczelnia – dołączy Uniwersytet im. Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Uznaje się, iż
wymagania PKA
wyznaczają tylko minimum
konieczne do podjęcia
działalności dydaktycznej,
spełnienie natomiast wszystkich
standardów UKA
otwiera drzwi do elitarnego
klubu najlepszych uczelni
i wydziałów w kraju

UKA w ciągu prawie 14 lat istnienia przeprowadziła ponad 500 postępowań akredytacyjnych (na prawie 40 kierunkach studiów). W jej działania, w charakterze ekspertów przygotowujących standardy i członków zespołów oceniających, wizytujących poszczególne wydziały, włączonych było w sumie niemal półtora tysiąca osób. Osoby te wyłaniane są spośród kandydatów zgłaszanych przez poszczególne uczelnie i jej wydziały, ciesząc się więc zaufaniem środowiska. Od dwóch lat do zespołów oceniających dołączyli przedstawiciele studentów. UKA stała się w ten sposób nie tylko instytucją przeprowadzającą akredytacje, ale także propagującą kulturę jakości kształcenia w polskich uniwersytetach.

Standardy przygotowywane przez UKA przewidują, jako zasadę, podwyższone wymogi w stosunku do wymagań Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Uznaje się, iż wymagania

PKA wyznaczają tylko minimum konieczne do podjęcia działalności dydaktycznej, spełnienie natomiast wszystkich standardów UKA otwiera drzwi do elitarnego – w dobrym tego słowa znaczeniu – klubu najlepszych uczelni i wydziałów w kraju. Dobrze umocowanie UKA w środowisku polskich uniwersytetów prowadzi do tego, iż oceny i sugestie jej zespołów oceniających stanowią bardzo często inspirację do głębszych zmian w programach studiów lub w formach organizacyjnych prowadzonej działalności dydaktycznej.

Od 2003 roku UKA koordynuje także program MOST, umożliwiający studentom uniwersytetów zrzeszonych w KRUP, odbywanie części studiów w innych ośrodkach akademickich Polski. Co roku z programu tego korzysta blisko siedemset osób, a ostatnio objęto nim również doktorantów. UKA, jako gremium obejmujące prorektorów zajmujących się dydaktyką uniwersytecką, jest także cenną platformą wymiany doświadczeń między uczelniami, przygotowywania wspólnych inicjatyw, dyskusowania wspólnych problemów. Spełnia więc także funkcję integrującą środowisko polskich uniwersytetów.

Dorobek innych środowiskowych komisji jest skromniejszy, ale również wart odnotowania. Na uznanie zasługuje aktywność Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych, która po paru latach stagnacji nabrała ostatnio wyróżniającej dynamiki. Cenny jest dorobek komisji akredytacyjnej szkół artystycznych, a zwłaszcza jej aktywność na forum europejskim i współudział w tworzeniu europejskich standardów wyższego szkolnictwa artystycznego. W nieco innej formule organizacyjnej działa (też z godnym odnotowania efektem) akredytacja kierunków ekonomicznych. Trzeba wreszcie przypomnieć pionierską rolę komisji akredytacyjnej akademii miedycznych, która przecierała w pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych szlaki akredytacyjnych procedur w Polsce.

Akademicka
Komisja
Akredytacyjna
mogłaby stanowić
strukturę obejmującą
wszystkie działania, dzisiaj
wykonywane przez kilka
środowiskowych komisji

Nałożenie na KRASP w wyniku nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” (art. 54 ust. 2) obowiązku zajmowania się jakością kształcenia jest z jednej strony uznaniem dorobku Konferencji i całego środowiska akademickiego w tym zakresie, z drugiej stanowi jednak wyzwanie do poszukiwania nowych rozwiązań organizacyjnych, które pozwoliłyby jeszcze lepiej realizować ustawowe zadania. W wyniku wielu dyskusji pojawił się projekt utworzenia Akademickiej Komisji Akredytacyjnej, która mogłaby stanowić uporządkowaną strukturę obejmującą wszystkie działania, dzisiaj wykonywane przez kilka środowiskowych komisji akredytacyjnych. Komisja ta, spełniając wszystkie wymogi stawiane europejskim agencjom akredytacyjnym, miałaby uzyskać status agencji zarejestrowanej w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR) i tym samym uzyskać możliwość swobodnego i uznawanego przez wszystkie państwa członkowskie Unii działania w całym europejskim obszarze szkolnictwa wyższego. Projekt utworzenia AKA uzyskał aprobatę Zgromadzenia Plenarnego KRASP, stał się więc inicjatywą całego środowiska akademickiego w Polsce. Tym samym działania KRASP w zakresie jakości kształcenia weszły w nową fazę i zyskały nowy wymiar.

PROF. MAREK WĄSOWICZ JEST
PRAWNIKIEM, PRACUJE NA
UNIWERSYTECIE WARSZAWSKIM.
OD 2006 JEST PRZEWODNICZĄCYM
UNIWERSYTECKIEJ KOMISJI
AKREDYTACYJNEJ PRZY KONFERENCJI
REKTORÓW UNIWERSYTETÓW
POLSKICH I CZŁONKIEM KOMISJI
AKREDYTACYJNEJ KRASP.

nej w Europejskim Rejestrze Agencji Akredytacyjnych (EQAR) i tym samym uzyskać możliwość swobodnego i uznawanego przez wszystkie państwa członkowskie Unii działania w całym europejskim obszarze szkolnictwa wyższego. Projekt utworzenia AKA uzyskał aprobatę Zgromadzenia Plenarnego KRASP, stał się więc inicjatywą całego środowiska akademickiego w Polsce. Tym samym działania KRASP w zakresie jakości kształcenia weszły w nową fazę i zyskały nowy wymiar.

WIDOCZNI W ŚWIECIE

Działalność KRASP
na forum międzynarodowym

KAROL MUSIOŁ

W ciągu 15 lat historii KRASP podejmowane były różnorakie działania wspierające współpracę polskich uczelni na forum międzynarodowym. W kadencji 2008-2012 została powołana po raz pierwszy Komisja ds. Międzynarodowych KRASP.

Zadaniem komisji nie było zastępowanie w wypełnianiu zadań i obowiązków ani ministerstw, ani poszczególnych uczelni. Komisja nie dysponuje żadnymi uprawnieniami ani środkami finansowymi.

Podczas pierwszego spotkania w 2008 roku przyjęto, iż najważniejszymi celami działania komisji są:

- inspirowanie działań w dziedzinie współpracy międzynarodowej szkolnictwa wyższego, zarówno na poziomie ministerialnym jak i uczelni członków KRASP,
- analiza potrzeb szkolnictwa wyższego w dziedzinie współpracy z zagranicą,
- proponowanie rozwiązań problemów wspólnych dla członków KRASP.

Podejmowane działania

A. Głównym zadaniem komisji w czasie kadencji było podjęcie starań o utworzenie w Polsce agencji promującej na świecie polskie szkolnictwo wyższe oraz badania naukowe prowadzone na uczelniach, na kształt niemieckiej DAAD, angielskiej British Council, francuskiej CampusFrance czy też holenderskiej NUFFIC. W czerwcu 2008 roku Zgromadzenie Plenarne KRASP podjęło uchwałę w sprawie konieczności powołania Polskiej Agencji Wymiany Akademickiej (PAWA).

PROPONOWANE DZIAŁANIA:

- podjęcie prac nad opracowaniem koncepcji działania agencji,
- przedstawienie projektu pod rozprawę członkom KRASP, a następnie MNiSW.

EFEKTY:

Rozpoczęcie skutecznych działań nad powołaniem PAWA zostało odłożone do czasu przeprowadzenia zmian w funkcjonowaniu nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce.

Zaliczam do nich:

- nowelizację ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”,
- ustawy dotyczące nauki,
- opracowanie strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce przez KRASP,
- powołanie nowego rządu i ministra nauki i szkolnictwa wyższego,
- powołanie nowych sekretarzy i podsekretarzy stanu w MNiSW.

Trwało to dłużej niż mogliśmy się spodziewać. Było to spowodowane głównie sekwencją zdarzeń: zmiany ustawowe – wybory do Sejmu – powołanie nowego rządu. Wcześniejsze składanie wniosku byłoby bezskuteczne. Dlatego dopiero wtedy, gdy ostatnia zmiana nastąpiła, wraz z przewodniczącą KRASP prof. Katarzyną Chałasińską-Macukow oraz przewodniczącym KRUP prof. Wiesławem Banysiem, podczas wizyty w MNiSW, wręczyliśmy oficjalnie minister prof. Barbarze Kudryckiej, nasz tekst w sprawie powołania PAWA. W czasie rozmowy okazało się, iż w ministerstwie rozpoczęto prace nad „Projektem założeń do projektu ustawy o (utworzeniu agencji odpowiedzialnej za umiędzynarodowienie polskiej nauki i szkolnictwa wyższego)”. Ten dokument pokrywa się w dużej mierze z naszymi propozycjami dotyczącymi powołania PAWA. Obydwa teksty stanowią aktualnie dobrą podstawę do dyskusji.

B. KRASP podpisała umowę z Fundacją Edukacyjną „Perspektywy” o ustanowieniu partnerstwa w dziedzinie wspierania działań związanych z umiędzynarodowieniem polskich uczelni. Program „Study in Poland” obejmuje następujące działania:

1. przygotowanie informatora o studiach w języku angielskim w Polsce,
2. organizację udziału poszczególnych uczelni oraz KRASP w zagranicznych targach edukacyjnych,
3. organizację corocznej konferencji o umiędzynarodowieniu polskiego szkolnictwa wyższego, szkolenia dla osób zajmujących się w uczelniach współpracą międzynarodową,
4. organizację Salonu Maturzystów,
5. ważnym, dotychczasowym osiągnięciem KRASP w dziedzinie promocji polskiej oferty edukacyjnej jest przygotowanie bazy danych www.howtostudyinpoland.pl.

PROPONOWANE DZIAŁANIA:

- powołanie zespołu mieszanego do oceny dotychczasowej działalności współpracy KRASP – „Perspektywy”; opracowanie planów współpracy na następne lata,

- określenie zasad rekrutacji studentów zagranicznych (Europa, Ameryka, Azja?), które mogłyby być proponowane na targach edukacyjnych za granicą,
- tematyka następnych konferencji „Study in Poland”,
- rozważenie połączenia dwóch informatorów: www.studyinpoland.pl (KRASP) oraz www.howtostudyinpoland.pl (Fundacja „Perspektywy”).

EFEKTY:

Kilka lat temu, członkom KRASP zostały przedstawione 3 warianty działań mogących poprawić umiędzynarodowienie polskich uczelni. W głosowaniu wybrany został wariant, który prowadził do podpisania dobrowolnych umów pomiędzy poszczególnymi uczelniami a Fundacją „Perspektywy”. W umowie określone są: koszty oraz zakres i program działania fundacji w dziedzinie umiędzynarodowienia polskich uczelni. Ocena skuteczności działań należy więc do uczelni podpisującej umowę. Od kilku lat liczba uczelni objętych umowami rośnie. Należy jednak zwrócić uwagę na to, iż w kilku ośrodkach akademickich przyjęto ostatnio inną strategię działań. Uczelnie danego ośrodka skupiają swoje działania nad promocją „Study in (Miasto)”, we współpracy z władzami miasta i przy jego udziale finansowym. Dlatego wydaje się, iż nastąpi reorganizacja programu „Study in Poland”.

Polska
Agencja
Wymiany
Akademickej
powinna pomóc nie tylko
w promocji uczelni, lecz
także w przeprowadzaniu
sensownego naboru
kandydatów w danym
kraju, na studia w Polsce

Problem rekrutacji studentów zagranicznych na studia w Polsce jest wielowątkowy. Są uczelnie, które zainteresowane są przede wszystkim aspektem finansowym sprowadzania studentów zagranicznych, oraz takie, które przywiązują głównie uwagę do rozszerzania wymiany studenckiej. Sytuacja zmieni się po ustanowieniu PAWA, dlatego umiędzynarodowienie studiów w Polsce jest procesem dynamicznym, który będzie ulegał szybkim zmianom. PAWA powinna pomóc nie tylko w promocji uczelni, lecz także w przeprowadzaniu sensownego naboru kandydatów w danym kraju, na studia w Polsce.

Członkowie komisji uczestniczyli w przygotowaniu ramowego programu konferencji „Study in Poland”. Wszystkie konferencje, które cieszyły się dużym zainteresowaniem, uznać należy za dobrze przygotowane przez fundację i ważne, gdyż umożliwiały wymianę doświadczeń i opinii o umiędzynarodowieniu polskich uczelni.

C. Działania na poziomie międzynarodowym.

EFEKTY:

- Współpraca z European University Association (EUA). KRASP jest członkiem zbiorowym EUA. Oprócz tego wiele uczelni członkowskich KRASP jest członkami indywidualnymi EUA (więcej na ten temat w artykule prof. Andrzeja Kraśniewskiego, pt. „KRASP w Europie”, str. 14-19).
- Współpraca z narodowymi konferencjami rektorów prowadzona i organizowana była przez przewodniczącą KRASP. Odbłyło się kilka spotkań z konferencjami rektorów innych krajów.
- Słabe pozycje polskich uczelni w międzynarodowych rankingach powodują proporcjonalne do tego obniżenie znaczenia naszego głosu w dyskusjach (i decyzjach) na temat tworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej. Argument, iż z funduszy europejskich finansowane powinny być najlepsze projekty badawcze w instytucjach z najlepszym zapleczem badawczym (czytaj na dobrych pozycjach rankingowych), jest rozsądny z punktu widzenia całej Europy. Dlatego trzeba jak najszybciej w Polsce zbudować infrastrukturę badawczą i zwiększyć nasze znaczenie w ERA jako partnera we współpracy naukowej. Proces budowy infrastruktury badawczej zajmie jeszcze 5-6 lat.

D. Internacjonalizacji studiów na polskich uczelniach musi towarzyszyć poszerzenie oferty kształcenia w językach obcych. Nie wszystkie uczelnie radzą sobie z tym problemem.

PROPONOWANE DZIAŁANIA W TEJ DZIEDZINIE:

- przygotowanie propozycji działania dla członków KRASP,
- zaproponowanie modelu współpracy pomiędzy uczelniami poszczególnych ośrodków akademickich.

EFEKTY:

Komisja przygotowała propozycje działań i uwagi dotyczące rozwinięcia oferty studiów w językach obcych, które zostały przedstawione członkom KRASP. Między innymi, zwrócona została uwaga na sposób działania oraz sukces uczelni medycznych w prowadzeniu studiów w języku angielskim oraz osiągnięcia Politechniki Łódzkiej w prowadzeniu studiów w języku francuskim.

Uwagi końcowe

Z małymi wyjątkami, polskie uczelnie nie wykonały istotnego postępu w przygotowaniu nauczania w językach obcych. Zmiana w tej dziedzinie jest warunkiem koniecznym zwiększenia liczby studentów z innych krajów na polskich uczelniach.

„Import” studentów na płatne studia w Polsce jest daleki od oczekiwań wielu uczelni, które wiązały z tym nadzieje na rozwiązanie problemów finansowych. W dalszym ciągu Polska jest krajem dalekiego wyboru.

Udział w targach edukacyjnych w różnych krajach nie zwiększa w istotny sposób liczby studentów zagranicznych w Polsce.

W wymianie studentów w ramach programów europejskich obserwujemy pewne „wysycenie”, liczba studentów biorąca udział w wymianie, na wielu uczelniach przestaje rosnąć.

Internacjonalizacja w aktualnym wydaniu jest trudna do wprowadzenia, kosztowna i nieprzynosząca wyraźnych, korzystnych zmian w sytuacji uczelni tak w Polsce, jak i na arenie międzynarodowej.

Argument, iż
z funduszy europejskich
finansowane powinny być
najlepsze projekty badawcze
w instytucjach z najlepszym
zapleczem badawczym,
jest rozsądny
z punktu
widzenia całej
Europy

PROF. KAROL MUSIOŁ OD 2005 JEST
REKTOREM UNIWERSYTETU
JAGIELLOŃSKIEGO I PRZEWODNICZĄCYM
KOMISJI DS. WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ
KRASP. W LATACH 2008-2010 BYŁ CZŁONKIEM
EUROPEAN RESEARCH AREA BOARD.

POLSKIE UCZELNIE 2020

Wyzwania stojące
przed Konferencją

WIESŁAW BANYŚ

W tym roku świętujemy 15-lecie powstania Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Konferencji, która dzięki mądrości jej założycieli, reprezentuje wspólne, ponadbranżowe interesy uczelni akademickich. Od 2005 roku, z umocowaniem ustawowym, mówi jednym głosem w najważniejszych kwestiach szkolnictwa wyższego i nauki. Przypomnijmy chociażby uchwalenie 6 maja 2010 roku środowiskowej „Strategii Rozwoju Szkolnictwa Wyższego 2010-2020 (SRSzW)”.

JAKIE WYZWANIA STOJĄ PRZED KRASP W NAJBLIŻSZYCH LATACH?

Po pierwsze, jak zawsze, jest ich wiele! Po drugie, wyznaczają nam je czasy współczesne, zatem związane są zarówno z kontekstem globalnym, jak i lokalnym. W dobie globalizacji to, co przed nami, musi być skorelowane z zasadniczymi kierunkami rozwoju uczelni wyższych w świecie i w Europie, określonymi z kolei przez wyzwania i zadania stojące przed społeczeństwami w krótszej i dłuższej perspektywie.

Zadania naszego kraju zostały określone w dokumencie „Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności”, a kierunek rozwoju tam wyznaczony wynika ze światowych, europejskich i polskich uwarunkowań rozwoju cywilizacyjnego. Ich europejski kontekst został przedstawiony w dokumencie strategicznym „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu (Europa 2020)”, który jest punktem odniesienia dla Krajowego Programu Reform (KPR).

Dokument „Europa 2020” określa kierunek wdrażania reform pozwalających na skuteczne działania w pięciu zasadniczych obszarach: zatrudnieniu, edukacji, badaniach naukowych/innowacyjności, włączeniu społecznym oraz zmianach klimatycznych/energii. Dla szkół wyższych najważniejsze są priorytety związane z badaniami naukowymi/innowacyjnością, edukacją oraz

**W dobie
globalizacji to,
co przed nami, musi być
skorelowane z zasadniczymi
kierunkami rozwoju uczelni
wyższych w świecie
i w Europie, określonymi
z kolei przez
wyzwania
i zadania stojące
przed
społeczeństwami**

Zakłada się, że w roku 2020
**nakłady na
badania i rozwój**
osiągną, ze źródeł
budżetowych i prywatnych,
1,7% PKB (teraz jest to
ok. 0,7%) oraz zwiększy się
do co najmniej 45% liczba
osób w wieku 30-34 lat,
które będą mieć
wykształcenie wyższe

związane z nimi Inicjatywy Przewodnie: Unia Innowacji, Europejska Agenda Cyfrowa, Mobilna młodzież, a także Agenda na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia.

KPR określa cele, które w kontekście zadań przedstawionych w dokumencie „Europa 2020”, Polska osiągnie do 2020 roku poprzez wdrażanie 9 strategii zintegrowanych. Nie przewiduje się opracowania osobnej strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce, a cele strategiczne oraz operacyjne SRSzW i poszczególnych uczelni stanowią elementy wskazanych strategii zintegrowanych, a w szczególności: Strategii rozwoju kapitału ludzkiego, Strategii rozwoju kapitału społecznego oraz Strategii innowacyjności i efektywności gospodarki.

W odniesieniu do obszarów, które szczególnie związane są ze szkolnictwem wyższym, zakłada się, że w roku 2020 nakłady na badania i rozwój osiągną, ze źródeł budżetowych i prywatnych, 1,7% PKB (teraz jest to ok. 0,7%) oraz zwiększy się do co najmniej 45% liczba osób w wieku 30-34 lat, które będą mieć wykształcenie wyższe (teraz 35%).

Z przytoczonych uwarunkowań globalnych, europejskich i krajowych wynikają w sposób naturalny kluczowe zadania dla polskich szkół wyższych, które sprowadzają się – o czym mówi także nasza „Strategia” – do:

- zwiększania liczby absolwentów na wszystkich poziomach studiów,
- polepszania w uczelniach jakości i istotności kapitału ludzkiego,
- wzmacniania relacji między kształceniem, badaniami naukowymi i gospodarką w ramach trójkąta wiedzy,
- tworzenia skutecznych mechanizmów zarządzania i finansowania wspierających najwyższą jakość,
- umiędzynarodowienia badań naukowych i studiów oraz zwiększania mobilności studentów i kadry.

Będą to kluczowe zadania dla uniwersytetów polskich i europejskich w najbliższym czasie. Byłoby także wskazane, aby KRASP pełniła rolę koordynatora wspierającego ich realizację.

Zadania kluczowe realizowane będą przez wiele typów działań i tylko nad kilkoma z nich chciałbym się tutaj zatrzymać. Wiążą się one zasadniczo z rozwojem systemu szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce oraz budowaniem Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego (EHEA), Europej-

skiej Przestrzeni Badawczej (ERA) i Unii Innowacji. Mamy świadomość, że realizacja tych zadań będzie się dokonywać w trudnych warunkach ekonomicznych europejskiego kryzysu gospodarczego i demograficznych, co utrudni zdobywanie potrzebnych do ich realizacji środków finansowych i spowoduje, przynajmniej w Polsce, zmniejszenie liczby kandydatów na studia.

Zacznę od jednego z podstawowych zadań, które stoi przed nami w związku z założeniami dokumentu „Europa 2020” i KPR. Skoro według KPR w 2020 roku w Polsce 45% osób w wieku 30-34 lat powinno mieć wykształcenie wyższe, a według analiz demograficznych w 2020 roku liczba kandydatów na studia będzie mniejsza od aktualnej liczby miejsc na studiach stacjonarnych w uczelniach publicznych, to pomijając wiele innych kwestii, które się z tym wiążą, wniosek z tego zapewne powinien być taki: powinniśmy jeszcze większą troską niż dotychczas otoczyć wszystkie elementy kształcenia zorientowanego na studenta, wprowadzanego w ramach właśnie opracowywanych Krajowych Ram Kwalifikacji, w tym systemy monitorowania jakości kształcenia, i kłaść nacisk na bardziej zindywidualizowaną opiekę dydaktyczną nad studentem. Problem bowiem tzw. umasowienia kształcenia będzie miał prawdopodobnie inny charakter: wprawdzie mniejsza będzie liczba studentów stacjonarnych, ale poziom ich wstępnego przygotowania do studiów zostanie prawdopodobnie taki sam. Stąd przesłanie zindywidualizowanego procesu kształcenia będzie się prawdopodobnie nieco zmieniać i realizować nie tylko w odniesieniu do najlepszych studentów, kształcących się w ramach zindywidualizowanych i modułarnych ścieżek kształcenia, ale także w odniesieniu do studentów realizujących standardowe programy studiów.

Wiąże się to z pytaniem systemowym, czy wszyscy absolwenci studiów licencjackich będą kończyć studia magisterskie, z zastrzeżeniem, że dyplom licencjata będzie już rozpoznawalny wśród pracodawców, jako pierwszy poziom studiów wyższych. W takiej sytuacji założony wskaźnik – 45% osób z wykształceniem wyższym, byłby zrealizowany także dzięki absolwentom studiów licencjackich. W obu przypadkach dbałość o jakość dyplomu studiów wyższych, na każdym z tych poziomów, jest wartością nadrzędną.

Z tym wiążą się także, w sposób oczywisty, z jednej strony kwestie związane z zapewnieniem maksymalnej dostępności studiów wyższych, egalitaryzmem kształcenia, a jednocześnie wylanianiem, najwcześniej jak to możliwe, także przez systemową współpracę ze szkołami (głównie ponadgimnazjalnymi) najzdolniejszych uczniów/studentów i zapewnianiem im zindywidualizowanego i prorozwojowego kształcenia elitarnego.

Realizacja zadań będzie się dokonywać w trudnych warunkach ekonomicznych europejskiego kryzysu gospodarczego i demograficznych, co utrudni zdobywanie środków finansowych i spowoduje zmniejszenie liczby kandydatów na studia

Powinniśmy zrobić wszystko, byśmy mogli wprowadzać i w Polsce, tak jak to dzieje się w innych krajach, jak najszersze możliwości odkrywania i rozwijania młodych talentów, a szczególnie uzdolnionym studentom zagranicznym ułatwiać uzyskanie pracy w Polsce po ukończeniu studiów, w ramach np. takiego typu inicjatyw jak amerykańska *The Science, Technology, Engineering and Mathematics (STEM) Visa Act of 2011*, która ma ułatwić zagranicznym absolwentom nauk matematyczno-przyrodniczych w uniwersytetach amerykańskich pracę w USA.

W kontekście zrównoważonego podejścia do kształcenia egalitarnego i elitarnego oraz sposobów jego realizacji, poprzez m.in. większe zróżnicowanie, modularność i elastyczność form studiów, należy wspomnieć także, z jednej strony o postępującym starzeniu się społeczeństw europejskich, w tym polskiego; prognozowanego w konsekwencji wydłużenia czasu pracy oraz prawdopodobnej konieczności kilkakrotnej zmiany pracy w czasie życia zawodowego, co nadaje dodatkowego wymiaru idei kształcenia ustawicznego. Statystyki Eurostatu wskazują na nasze duże opóźnienie w kształceniu ustawicznym w grupie wiekowej 25-64 lata: 4,9% w 2005 roku i 5,2% w 2010 roku, w stosunku do najbardziej aktywnego w tej materii społeczeństwa Danii: odpowiednio 27,4% i 32,8%.

Kształcenie
ustawiczne
będzie realizowane
coraz częściej w postaci
uniwersytetów
dziecięcych,
młodzieżowych,
a w przypadku seniorów
– uniwersytetów
trzeciego wieku,
często wspomagane
przez nowe technologie
informacyjne
i informatyczne

W związku z kwestiami poruszonymi powyżej, jak najwcześniejszego i jak najszerszego wyłaniania i rozwijania talentów uczniów, a także starzenia się społeczeństw, kształcenie ustawiczne będzie realizowane coraz częściej w postaci uniwersytetów dziecięcych, młodzieżowych, a w przypadku seniorów – uniwersytetów trzeciego wieku, często wspomagane przez nowe technologie informacyjne i informatyczne. W ten sposób czyniąc z kształcenia ustawicznego naturalną platformę umożliwiającą odkrywanie i rozwijanie talentów oraz podnoszenie indywidualnej produktywności i kwalifikacji w czasie całego życia.

Kolejną kwestią, którą powinniśmy promować, jest zwiększanie doskonałości w edukacji i rozwijaniu umiejętności jako istotnego elementu realizacji EHEA, ERA i Unii Innowacji 2020. Nasze uczelnie nie są jeszcze wystarczająco atrakcyjne, by przyciągnąć najlepsze światowe, a nawet europejskie talenty, jak również większą liczbę studentów z zagranicy – zasadniczo tylko 2 nasze uniwersytety są widoczne w pierwszych setkach rankingów światowych. To jednak powinno się zmienić przy ewentualnej zwiększonej konsolidacji ich zasobów, czy to w ujęciu sieciowym, czy przestrzen-

nym. Funkcjonowanie uniwersytetów jest regulowane zbyt szczegółowymi przepisami, co także powinno ulec zmianie po nowelizacji aktualnych aktów prawnych; nie są one ponadto wystarczająco finansowane w zakresie kształcenia. Na szczęście zdecydowanie rosną ostatnimi czasy środki finansowe na badania naukowe i rozwój.

Stworzenie ERA, przy aktywnym udziale polskich uczelni, gdzie wszystkie zainteresowane podmioty, uczelnie wyższe publiczne i prywatne, otoczenie gospodarcze, w tym MSP i samorządowe, mogą swobodnie się łączyć, by tworzyć skuteczne partnerstwa typu np. przymierza wiedzy lub business alliances, tak dla transferu wiedzy i innowacji, jak i w celu opracowywania i wspólnej realizacji niezbędnych programów studiów, w tym w zakresie innowacji i e-umiejętności, jest wymogiem czasu. Niepokoi prognoza w KPR zbyt małego finansowania badań i rozwoju w 2020 roku rządu, razem wziętych środków publicznych i prywatnych, 1,7% PKB. Wszystkie dotychczasowe analizy wskazują pułap finansowania budżetowego około 1% PKB (wskazywany także w środowiskowej SRSzW) jako niezbędny do uruchomienia podobnego rządu środków ze źródeł prywatnych i stworzenia w ten sposób synergii między nauką a otoczeniem gospodarczym. Może to spowodować w niektórych obszarach mniejszą dynamikę naszych działań na rzecz skutecznego tworzenia ERA.

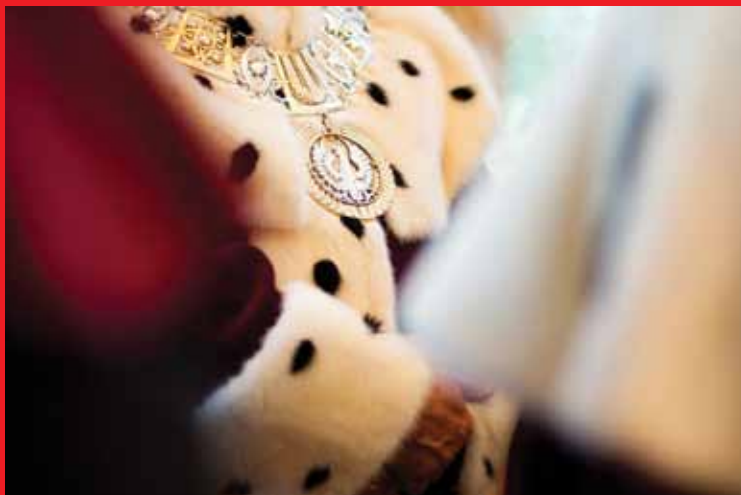
Będziemy wspierać także działania na rzecz jak najszybszego dokończenia prac nad wyeliminowaniem problemów prawnych i praktycznych utrudniających, a czasem wręcz uniemożliwiających, swobodną działalność ponad granicami w ramach ERA i EHEA.

Stworzenie
Europejskiej
Przestrzeni
Badawczej,
gdzie wszystkie
zainteresowane
podmioty mogą
swobodnie się łączyć,
by tworzyć
skuteczne partnerstwa,
jest wymogiem czasu

PROF. WIESŁAW BANYŚ
JEST REKTOREM
UNIwersYTETU ŚLĄSKIEGO,
PRZEWODNICZĄCYM
KONFERENCJI REKTORÓW
UNIwersYTETÓW POLSKICH
I CZŁONKIEM PREZYDIUM KRASP.

To są oczywiście tylko wybrane problemy, które są przed nami i które bez wątpienia będą stanowić duże wyzwania dla polskich uczelni i dla KRASP jako konferencji integrującej polskie uczelnie akademickie, skutecznie wspierającej i koordynującej ich działania i zaangażowanej w rozwój systemu polskiego szkolnictwa wyższego i nauki oraz budowę ERA, EHEA i Unii Innowacji.

LUDZIE

W KONFERENCJI REKTORÓW AKADEMICKICH SZKÓŁ POLSKICH OBOWIĄZUJE PODZIAŁ PRACY. POSZCZEGÓLNYMI ZADANIAMI ZAJMUJĄ SIĘ ZGROMADZENIE PLENARNE, PREZYDIUM ORAZ PRZEWODNICZĄCY. TYCH OSTATNICH BYŁO W HISTORII KRASP JUŻ PIĘCIU.

Jeden organizm. Kilka organów

Poszczególnymi pracami Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich zajmują się Zgromadzenie Plenarne, Prezydium oraz przewodniczący.

Kadencja tych jednostek pokrywa się z kadencją rektorów. Ich zadania opisuje Statut KRASP z 13 października 2011 r.

Walne zebranie członków konferencji to Zgromadzenie Plenarne. Należą do niego przedstawiciele uczelni stowarzyszonych w KRASP oraz uczestnicy prac Prezydium. Posiedzenie zwołuje przewodniczący KRASP.

Zgromadzenie wybiera przewodniczącego konferencji i jego zastępców, a także ustala skład Komisji Rewizyjnej. Nadaje status uczelni członkowskiej w trybie zbiorowym. Oznacza to, że wszystkie szkoły wyższe, które należą do stowarzyszenia rektorów szkół danego typu, otrzymują status grupowo. Zgromadzenie zatwierdza też sprawozdania przewodniczącego z działalności KRASP oraz raporty finansowe. Gremium to na wniosek Prezydium lub szefa konferencji podejmuje uchwały. Przyznaje również tytuł honorowego przewodniczącego KRASP ustępującemu prezesowi. Zgromadzenie pełni także funkcję opiniującą.

W ciągu ostatnich czterech lat obrady odbywały się w Bydgoszczy, Częstochowie, Kielcach, Krakowie, Szczecinie oraz we Wrocławiu.

Przewodniczący kieruje działalnością KRASP. Do jego zadań należą również: nadzorowanie prac Prezydium oraz reprezentowanie konferencji na zewnątrz. Wybiera go, podobnie jak jego zastępców, Zgromadzenie Wyborcze na cztery miesiące przed zakończeniem bieżącej kadencji.

Do Prezydium KRASP należą przewodniczący i jego zastępcy, honorowy przewodniczący, szefowie konferencji poszczególnych typów szkół wyższych, osoby kierujące stałymi komisjami i Zespołem Bolońskim. W pracach uczestniczy także przewodniczący Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych. Grupie tej doradzają sekretarz generalny KRASP oraz przewodniczący Komisji Rewizyjnej.

Prezydium powołuje komisje stałe i doraźne. Nadaje status uczelni członkowskich oraz stowarzyszonych w trybie indywidualnym, czyli na wniosek zainteresowanej szkoły wyższej. Prezydium podejmuje uchwały wtedy, gdy nie obraduje Zgromadzenie Plenarne. Pełni też funkcję reprezentacyjną. Grono to obraduje przynajmniej raz na kwartał. Zwołuje je przewodniczący KRASP.

Prof. dr hab. Aleksander Koj

REKTOR UNIwersYTETU Jagiellońskiego 1987-1990, 1993-1999

PRZEWODNICZĄCY KRASP 1997-1999

Prof. dr hab. Aleksander Koj jest z wykształcenia lekarzem. Specjalizuje się w biochemii i biologii molekularnej. Jest pracownikiem Wydziału Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wykładał na uniwersytetach w Europie, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Australii i Japonii. Otrzymał tytuły doktora *honoris causa* uniwersytetów w Cleveland, Hartford i Buffalo oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest laureatem Nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej z 1996 roku w dziedzinie nauk medycznych i biologicznych.

Uczony jest członkiem Polskiej Akademii Nauk oraz Polskiej Akademii Umiejętności, należy do Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, brytyjskiego Biochemical Society oraz Nowojorskiej Akademii Nauk. Brał udział w pracach Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia i Opieki Społecznej.

Prof. Aleksander Koj był jednym z inicjatorów powołania ogólnopolskiej konferencji rektorów wyższych uczelni publicznych, autorem projektu pierwszego statutu organizacji. Uczestniczył w zebraniu założycielskim KRASP 7 czerwca 1997 roku na Uniwersytecie Jagiellońskim. Został wybrany pierwszym przewodniczącym Konferencji. Funkcję wiceprzewodniczących KRASP w kadencji 1997-1999 pełnili: prof. dr hab. Janina Józwiak, rektor Szkoły Głównej Handlowej oraz prof. dr hab. Jerzy Woźnicki, rektor Politechniki Warszawskiej.

Po zakończeniu pełnienia funkcji przewodniczącego KRASP prof. Koj był m.in. delegatem Komitetu Badań Naukowych do Komitetu Programowego Komisji Europejskiej w dziedzinie nauk biomedycznych (2000-2002).

” Nakreślone w statucie cele KRASP były bardzo ambitne: inspirowanie i koordynowanie współpracy szkół wyższych, podejmowanie działań na rzecz stworzenia społecznego poparcia dla rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce, występowanie do rządu i parlamentu w istotnych sprawach dotyczących środowiska akademickiego oraz dbałość o odpowiedni poziom kształcenia i właściwe docenienie rangi nauczycieli akademickich w społeczeństwie. To wszystko są zadania długofalowe i mogły zostać osiągnięte tylko częściowo, ale miarą rosnącej roli KRASP jest prawne umocowanie Konferencji w nowej ustawie o szkołach wyższych [2005]. Przestał to być – jak mówili niektórzy dziennikarze – „międzyuczelniany klub rektorów”, a powstała instytucja mówiąca jednym głosem o problemach ważnych dla środowiska akademickiego i dla Polski.

Instytucja mówiąca jednym głosem, Alma Mater, nr 93, czerwiec 2007

Prof. dr hab. Jerzy Woźnicki

REKTOR POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ 1996-2002

PRZEWODNICZĄCY KRASP 1999-2002

Prof. dr hab. Jerzy Woźnicki jest pracownikiem Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej. Specjalizuje się w optoelektronice. Drugim polem jego zainteresowań jest polityka edukacyjna i naukowa, efektem jego badań nad szkolnictwem wyższym są liczne publikacje dotyczące tej problematyki.

Profesor był członkiem prezydium Sekcji Polskiej Międzynarodowego Towarzystwa Inżynierii Optycznej (SPIE, USA) oraz prezydium Polskiego Komitetu Optoelektroniki. Brał udział w pracach Rady Konsultacyjnej Ministra Łączności oraz Rady Naukowej Instytutu Technologii Próżniowej. Przewodniczył Komitetowi „Polska w Zjednoczonej Europie” Polskiej Akademii Nauk, obecnie jest członkiem Komitetu Etyki w Nauce przy prezydium PAN.

Prof. Jerzy Woźnicki pełnił w I kadencji KRASP (1997-1999) funkcję wiceprzewodniczącego oraz przewodniczącego Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych. 6 czerwca 1999 roku podczas Zgromadzenia Plenarnego na Politechnice Warszawskiej uczony został wybrany przewodniczącym Konferencji. Funkcję wiceprzewodniczących w kadencji 1999-2002 pełnili: prof. dr hab. Stefan Jurga, rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza i przewodniczący Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich oraz prof. dr hab. Franciszek Ziejka, rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Po zakończeniu kadencji prof. Woźnicki pełnił w latach 2002-2005 rolę honorowego przewodniczącego Konferencji. Jako przewodniczący Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych, na którą to funkcję został powołany ponownie w 2005 roku, do dziś zasiada w Prezydium KRASP. Jest także prezesem Fundacji Rektorów Polskich, powstałej w 2001 roku przy wsparciu KRASP, oraz dyrektorem powołanego przez tę Fundację Instytutu Społeczeństwa Wiedzy. Kierował pracami nad opracowaniem środowiskowej „Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 roku”, zaprezentowanej w grudniu 2009 roku.

”

Strategiczne cele to nadanie dynamiki rozwojowej badaniom naukowym i innowacyjności, tak aby nauka i szkolnictwo wyższe stały się dźwignią rozwoju kraju, przyczyniając się do wzrostu jego prestiżu i pozycji międzynarodowej. Oznacza to, że dziedziny te powinny rozwijać się szybciej niż inne. Wtedy powiemy, że ciągną one kraj, a nie wloką się z tyłu. Wymaga to przyjęcia i wdrażania jasnej strategii rozwojowej.

Musimy wzmocnić siłę polskich uczelni, Forum Akademickie, nr 2, luty 2012

Prof. dr hab. Franciszek Ziejka

REKTOR UNIwersYTETU Jagiellońskiego 1999-2005

PRZEWODNICZĄCY KRASP 2002-2005

Prof. dr hab. Franciszek Ziejka jest historykiem literatury, autorem licznych prac z zakresu literatury polskiej XIX wieku oraz historii idei. Związany jest z Wydziałem Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, wykładał na uczelniach we Francji i Portugalii. Jest laureatem tytułu doktora *honoris causa* Akademii Pedagogicznej w Krakowie, Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, Akademii Świętokrzyskiej, Papieskiej Akademii Teologicznej oraz Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Należy do Polskiej Akademii Umiejętności, jest członkiem Komisji do Spraw Etyki w Nauce Polskiej Akademii Nauk. Kieruje działalnością Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

W latach 1999-2002 prof. Franciszek Ziejka pełnił funkcję wiceprzewodniczącego KRASP. Na przewodniczącego Konferencji wybrano go 29 czerwca 2002 roku podczas Zgromadzenia Plenarnego, które odbyło się w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. Wiceprzewodniczącymi KRASP w kadencji 2002-2005 byli: prof. dr hab. Piotr Węgleński, rektor Uniwersytetu Warszawskiego oraz prof. dr hab. Jerzy Dembczyński, rektor Politechniki Poznańskiej oraz przewodniczący Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych.

Po zakończeniu swej misji prof. Franciszek Ziejka pełnił do 2008 roku rolę honorowego przewodniczącego Konferencji. W latach 2005-2006 uczony kierował Zespołem KRASP ds. opracowania modelu kariery akademickiej w Polsce. Wynikiem prac zespołu była publikacja „Model awansu naukowego w Polsce”.

”

Myślę, że udało się naszymi działaniami udowodnić, że reprezentujący blisko półtoramilionową społeczność akademicką rektorzy zgromadzeni w KRASP – w demokratyczny sposób wybrani przez nauczycieli akademickich i studentów w swoich uczelniach – są tej społeczności godnymi reprezentantami. Sądzę, że cały szereg poczynąń dotyczących środowiska akademickiego, a także działań na arenie międzynarodowej, to potwierdza. Tak jest zresztą na świecie, że głównymi partnerami władz i innych instytucji są konferencje rektorów.

Godna reprezentacja, Forum Akademickie, nr 7-8, lipiec-sierpień 2005

Prof. dr hab. Tadeusz Luty

REKTOR POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ 2002-2008

PRZEWODNICZĄCY KRASP 2005-2008

Prof. dr hab. Tadeusz Luty jest wykładowcą Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej, specjalizuje się w fizykochemii ciała stałego. Gościł na Uniwersytetach we Francji, Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych oraz Japonii. Otrzymał doktorat *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu oraz Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu.

Uczony jest członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego oraz Polskiego Towarzystwa Fizycznego, należy do rad naukowych dwóch instytutów Polskiej Akademii Nauk: Instytutu Fizyki Molekularnej oraz Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych.

Prof. Luty pełnił funkcję przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. W 2009 roku otrzymał nagrodę Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry za zasługi dla integracji wrocławskiego środowiska akademickiego.

23 maja 2005 roku podczas Zgromadzenia Plenarnego na Uniwersytecie Łódzkim prof. Tadeusz Luty został wybrany przewodniczącym KRASP. Funkcję wiceprzewodniczących w IV kadencji pełnili: prof. dr hab. Tomasz Borecki, rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz prof. dr hab. Karol Musioł, rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 2008 roku prof. Luty jest honorowym przewodniczącym Konferencji.

W latach 2007-2011 prof. Luty zasiadał w zarządzie European University Association. Obecnie jest też członkiem EUA Research Policy Working Group.

”

KRASP jest jedyną instytucją przechowującą swoistą pamięć środowiska akademickiego i dlatego ma wyjątkowe upoważnienie do jego reprezentowania, a zarazem przywilej kontynuowania wypracowanych koncepcji i kierunków rozwoju szkolnictwa wyższego.

maj 2012

Prof. dr hab. Katarzyna Chałasińska-Macukow

REKTOR UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO 2005-2012

PRZEWODNICZĄCA KRASP 2008-2012

Prof. dr hab. Katarzyna Chałasińska-Macukow jest fizykiem. Specjalizuje się w fotonice i optyce informacyjnej. Jest pracownikiem Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. Wykładała na uniwersytetach we Francji, Kanadzie (Quebec) i Hiszpanii. W 2009 roku otrzymała doktorat *honoris causa* Autonomicznego Uniwersytetu w Barcelonie (UAB), z którym współpracuje od dwudziestu lat.

Jest członkiem licznych towarzystw naukowych, m.in. Polskiego Towarzystwa Fizycznego, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Międzynarodowego Towarzystwa Inżynierii Optycznej (SPIE, USA). W 2010 roku została członkiem zarządu SPIE. Uczona zasiada także w kapitule programu stypendialnego tygodnika „Polityka”, pt. „Zostańcie z nami”, jest członkiem Rady Instytutu Spraw Publicznych oraz Kolegium Instytutu Problemów Współczesnej Cywilizacji im. Marka Dietricha, a także przewodniczącą Rady Naukowej Collegium Invisibile oraz członkiem Kolegium. W latach 2008-2010 należała do Rady do spraw Edukacji i Badań Naukowych przy Prezydencie RP.

Zanim została rektorem Uniwersytetu Warszawskiego, pełniła w swej karierze funkcje prodekan, a następnie dziekana Wydziału Fizyki UW oraz prorektora uczelni do spraw finansowych i polityki kadrowej.

W IV kadencji KRASP (2005-2008) prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow pełniła funkcję przewodniczącej Komisji ds. Ekonomicznych, zasiadając tym samym w Prezydium organizacji. Na przewodniczącą Konferencji została wybrana 6 czerwca 2008 roku podczas posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego na Politechnice Koszalińskiej. Funkcję wiceprzewodniczących KRASP w kadencji 2008-2012 pełnili: prof. dr hab. Adam Hamrol, rektor Politechniki Poznańskiej oraz prof. dr hab. Janusz Żmija, rektor Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

” Rektorzy zrzeszeni w KRASP nie raz udowodnili, że potrafią bronić wspólnego stanowiska w dyskusjach nad kształtem prawa, które reguluje funkcjonowanie szkolnictwa wyższego. Oczywiście nie zawsze osiągamy to, co byśmy chcieli, ale przynajmniej mamy pewność, że nic nie odbywa się za naszymi plecami.

maj 2012

P

rezydium KRASP w V kadencji (2008-2012)

Wiceprzewodniczący

prof. dr hab. Adam Hamrol

Prof. Adam Hamrol pełni od 2005 roku funkcję rektora Politechniki Poznańskiej, wcześniej był prodziekanem, a następnie dziekanem Wydziału Budowy Maszyn i Zarządzania PP. Jest specjalistą w zakresie inżynierii jakości i zarządzania jakością. Zasiada w prezydium Komitetu Inżynierii Produkcji Polskiej Akademii Nauk. Od roku 2010 jest członkiem European Academy of Quality Sciences.

prof. dr hab. Janusz Żmija

Prof. Janusz Żmija jest rektorem Uniwersytetu Rolniczego im. H. Kołłątaja w Krakowie od 2005 roku. Był prodziekanem Wydziału Rolniczego, a następnie dziekanem Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego tejże uczelni. Zajmuje się ekonomiką rolnictwa. Jest członkiem Komisji Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Akademii Umiejętności oraz Komitetu Ekonomii Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Polskiej Akademii Nauk. Prof. Żmija zasiada w Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej KRASP.

Członkowie

prof. dr hab. Wiesław Banyś

REKTOR UNIwersytetu śląskiego w KATOWICACH

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW UNIwersYTETÓW POLSKICH

prof. dr hab. Tomasz Borecki

BYŁY REKTOR SZKOŁY GŁÓWNEJ GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO W WARSZAWIE

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI DS. KSZTAŁCENIA

prof. dr hab. Adam Budnikowski

REKTOR SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW UCZELNI EKONOMICZNYCH

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI DS. EKONOMICZNYCH

prof. Grzegorz Chojnacki

REKTOR AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH IM. W. STRZEMIŃSKIEGO W ŁODZI

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

prof. dr hab. Stanisław Chwirot

UNIwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

prof. dr hab. Andrzej Elias

REKTOR SZKOŁY WYŻSZEJ PSYCHOLOGII SPOŁECZNEJ W WARSZAWIE

PRZEWODNICZĄCY TYMCZASOWEJ KONFERENCJI

REKTORÓW SZKÓŁ NIEPUBLICZNYCH

prof. dr hab. Andrzej Kolasa

REKTOR PAŃSTWOWEJ WYŻSZEJ SZKOŁY ZAWODOWEJ W CIECHANOWIE

CZŁONEK STOWARZYSZONY PREZYDIUM

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW PUBLICZNYCH SZKÓŁ ZAWODOWYCH

prof. dr hab. inż. Tomasz Krzyżyński

REKTOR POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI DS. INFRASTRUKTURY INFORMACYJNEJ

prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kurnik

REKTOR POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI DS. NAUKI I INNOWACJI

prof. dr hab. Ewa Małeck-Tendera

REKTOR ŚLĄSKIEGO UNIwersytetu MEDYCZNEGO W KATOWICACH

PRZEWODNICZĄCA KONFERENCJI REKTORÓW

AKADEMICKICH UCZELNI MEDYCZNYCH

gen. bryg. dr hab. inż. Zygmunt Mierczyk

REKTOR WOJSKOWEJ AKADEMII TECHNICZNEJ

IM. J. DĄBROWSKIEGO W WARSZAWIE

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW POLSKICH UCZELNI WOJSKOWYCH

prof. dr hab. Karol Musioł

REKTOR UNIwersytetu JAGIELLOŃSKIEGO

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI DS. WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

prof. dr hab. Alojzy Szymański

REKTOR SZKOŁY GŁÓWNEJ GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO W WARSZAWIE

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW

UCZELNI ROLNICZYCH I PRZYRODNICZYCH

prof. dr hab. Michał Śliwa

REKTOR UNIWERSYTETU PEDAGOGICZNEGO

IM. KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ W KRAKOWIE

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW UCZELNI PEDAGOGICZNYCH

prof. dr hab. inż. Antoni Tajduś

REKTOR AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ IM. S. STASZICA W KRAKOWIE

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW

POLSKICH UCZELNI TECHNICZNYCH

prof. dr hab. Jerzy Smorawiński

REKTOR AKADEMII WYCHOWANIA FIZYCZNEGO W POZNANIU

PRZEWODNICZĄCY KONFERENCJI REKTORÓW

AKADEMII WYCHOWANIA FIZYCZNEGO

prof. dr hab. Jerzy Woźnicki

BYŁY REKTOR POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI DS. ORGANIZACYJNYCH I LEGISLACYJNYCH

Uczestnicy posiedzeń Prezydium z głosem doradczym**sekretarz generalny****prof. dr hab. Andrzej Kraśniewski**

Prof. Andrzej Kraśniewski jest wykładowcą Politechniki Warszawskiej, specjalizuje się w zagadnieniach mikroelektroniki i systemów cyfrowych. Funkcję sekretarza generalnego konferencji pełni nieprzerwanie od początku II kadencji, czyli od 1999 roku. Kieruje pracami biura KRASP. Jest członkiem zarządu Fundacji Rektorów Polskich oraz rady Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, instytucji partnerskich konferencji. Jako reprezentant KRASP należy także do grupy sterującej projektem *Autonomy Scorecard*, prowadzonego pod auspicjami European University Association.

prof. dr hab. Marek Bojarski

REKTOR UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI REWIZYJNEJ

prof. dr hab. Zbigniew Marciniak

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

PRZEWODNICZĄCY ZESPOŁU BOŁOŃSKIEGO

FAKTY

1997-1999 – I KADENCJA

1999-2002 – II KADENCJA

2002-2005 – III KADENCJA

2005-2008 – IV KADENCJA

2008-2012 – V KADENCJA

FAKTY, czyli:

- najważniejsze dokumenty wewnętrzne i deklaracje programowe,
- stanowisko w debatach publicznych dotyczących szkolnictwa wyższego, kariery akademickiej, badań naukowych,
- przełomowe momenty współpracy międzynarodowej,
- najważniejsze porozumienia z organizacjami polskimi.

1997

7 czerwca 1997 na Uniwersytecie Jagiellońskim **powołano do życia Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich**. W jej skład weszło 73 rektorów szkół wyższych – członków działających wówczas konferencji rektorów poszczególnych typów uczelni: uniwersytetów, uczelni technicznych, rolniczych, pedagogicznych, ekonomicznych, medycznych i artystycznych.

1998

10 marca 1998 ukazało się opracowanie **„Model publicznej szkoły wyższej i jej otoczenia systemowego. Zasadnicze kierunki nowelizacji prawa o szkolnictwie wyższym”**, w którym KRASP przedstawiła swoje propozycje dotyczące zreformowania systemu. Konferencja bardzo aktywnie włączyła się w debatę publiczną na temat nowej ustawy, współpracując z Ministerstwem Edukacji Narodowej, recenzując rządowe projekty, uczestnicząc w pracach zespołu prezydenckiego. Po uchwaleniu ustawy **„Prawo o szkolnictwie wyższym”** w lipcu 2005 roku KRASP brała udział w opiniowaniu aktów wykonawczych.

1999

W dniach 7-8 maja 1999 KRASP zorganizowała w Krakowie **Konferencję rektorów krajów Europy Środkowej**. Wzięli w niej udział przedstawiciele uczelni z Niemiec, Austrii, Czech, Słowacji, Węgier i Litwy. Było to pierwsze seminarium międzynarodowe tej rangi zorganizowane przez KRASP; doprowadziło, że współpraca międzynarodowa była od początku jednym z głównym wątków działalności stowarzyszenia. W kolejnych latach kontakty z konferencjami rektorów innych państw systematycznie się rozwijały, odbyły się **spotkania z Niemiecką Konferencją Rektorów, Związkiem Rektorów Rosyjskich, Konferencją Prezydentów Uniwersytetów Francuskich**.

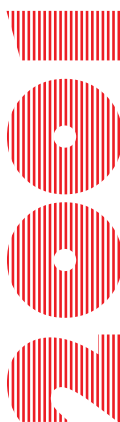
2000

30 września 2000 podczas posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego na Uniwersytecie Jagiellońskim ogłoszono „**Kartę Krakowską**”. Dokument, nawiązując w swej formie do „Magna Charta Universitatum” przyjętej przez europejskie uczelnie w 1988 roku w Bolonii, wskazywał **zasady, na jakich powinno opierać się funkcjonowanie szkolnictwa wyższego**, m.in. na zasadzie autonomii, tolerancji i etyki.

2001

31 marca 2001 w Salamance **KRASP uczestniczyła w posiedzeniu założycielskim European University Association**. EUA powstało z połączenia dwóch organizacji: Confederation of European Union Rectors’ Conferences oraz Association of European Universities, których KRASP była członkiem. Obecnie stowarzyszenie reprezentuje ponad 800 uczelni z 46 krajów. Od 2010 roku KRASP należy także do Rady ds. Kształcenia Doktorantów – EUA Council for Doctoral Education. *Więcej o współpracy KRASP z EUA w ostatnich latach w tekście prof. Andrzeja Krasniewskiego, str. 14-19.*

30 września 2000 **status konferencji stowarzyszonej uzyskała Konferencja Rektorów Uczelni Zawodowych** (do 2004 roku Konferencja Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych). Zgromadzenie Plenarne KRASP podjęło tę decyzję w przekonaniu o istotnej roli uczelni zawodowych w systemie szkolnictwa wyższego.

7 czerwca 2001 podczas posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego na Politechnice Warszawskiej przyjęto **„Deklarację Warszawską w sprawie wykorzystania technik informatycznych dla zapewnienia powszechnego i równego dostępu do wyższego wykształcenia”**. Konferencja postrzegała informatyzację uczelni m.in. jako szansę na podniesienie jakości kształcenia, rozwój studiów na odległość oraz kształcenia w formie uniwersytetu otwartego. Z czasem informatyzacja szkolnictwa wyższego stała się jednym z priorytetów KRASP, czego wyrazem było powołanie w 2005 roku komisji stałej zajmującej się tą problematyką.

2001

27 czerwca 2001 KRASP powołała **Komisję Akredytacyjną**, która stała się forum współdziałania komisji akredytacyjnych konferencji rektorów poszczególnych typów szkół wyższych. W lutym 2004 roku została ona przekształcona w Komisję Akredytacyjną – Zespół Boloński, a jej kompetencje zostały rozszerzone o ocenę przebiegu **procesu bolońskiego** w Polsce. Od niedawna komisja zajmuje się także monitorowaniem wprowadzania na polskich uczelniach **Krajowych Ram Kwalifikacji**.

Więcej o systemie akredytacji w tekście prof. Marka Wąsowicza, str. 24-27.

2004

2002

9 kwietnia 2002 odbyło się pierwsze **wspólne posiedzenie prezydentów KRASP i Polskiej Akademii Nauk**, poświęcone m.in. propozycji zmian w systemie organizacji i finansowania badań naukowych. Od tamtej pory odbyło się jeszcze 6 takich spotkań; ostatnie w lipcu 2011 roku, jego owocem jest **wspólne stanowisko Konferencji i Akademii w sprawie poziomu finansowania nauki i szkolnictwa wyższego z budżetu państwa**. Sytuacja polskiej nauki jest głównym wątkiem współpracy z PAN, przejawiającej się we wspólnych dokumentach, opiniach i apelach do władz państwowych.

Na przełomie kwietnia i maja 2004 KRASP wraz z Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej zorganizowała w Lublinie, pod patronatem EUA **kongres „Higher Education for United Europe”**, wzięli w nim udział przedstawiciele ponad 30 krajów. Termin spotkania, wybrany nieprzypadkowo, podkreślał poparcie Konferencji dla polskiego członkostwa w Unii Europejskiej, które wcześniej wyrażono w uchwale z listopada 2002 roku. W wyniku kongresu ogłoszono **„Deklarację Lubelską”**, w której przypomniano, że misją uniwersytetów jest nie tylko kształcenie studentów i prowadzenie badań, lecz także wychowywanie młodzieży w duchu wartości stanowiących podstawę naszej kultury. Postulowano stworzenie wspólnego europejskiego modelu edukacji, odwołującego się do wartości wspólnych dla kontynentu.

2005

KRASP na mocy ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”, uchwalonej 27 lipca 2005 roku, uzyskała **oficjalny mandat do reprezentowania wspólnych interesów uczelni akademickich**, władze publiczne zobowiązane zostały do zasięgania opinii konferencji w sprawach istotnych dla szkolnictwa wyższego. Do tego czasu KRASP działała jako dobrowolne stowarzyszenie, bez dodatkowego umocowania ustawowego.

2006

24 września 2005 podczas posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego uchwalono „**Statut KRASP**”, który określił misję i formy działania organizacji, jej strukturę wewnętrzną oraz kwestie związane z członkostwem. Dokument obowiązywał, ze zmianami z 2005 i 2006 roku, do 13 października 2011, gdy Zgromadzenie Plenarne uchwaliło nowy statut.

2006

24 marca 2006 KRASP podpisała **porozumienie z Fundacją Rektorów Polskich o ustanowieniu partnerstwa strategicznego**. Fundacja została założona w czerwcu 2001 roku przez 80 rektorów i byłych rektorów uczelni akademickich, przy wsparciu KRASP. Jej misją jest działanie na rzecz rozwoju edukacji, nauki i kultury w Polsce. W sierpniu 2003 roku Fundacja i Konferencja Uczelni Niepublicznych wspólnie utworzyły **Instytut Społeczeństwa Wiedzy**. Porozumienie podpisane w 2006 roku przypieczętowało trwającą już wcześniej ścisłą współpracę KRASP i FRP.

2007

8 czerwca 2007 podczas posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego na Uniwersytecie Jagiellońskim, połączonego z obchodami **10-lecia KRASP**, ogłoszono tekst „**Dobre praktyki w szkołach wyższych**”. Prace nad dokumentem toczyły się od 2005 roku, z inicjatywy Fundacji Rektorów Polskich. Kodeks opisywał reguły i wymagania, odnoszące się do sprawowania władzy nad uczelniami poprzez organy jednoosobowe i kolegialne. W październiku 2007 roku powołano **Komitet Dobrych Praktyk w Uczelniach Akademickich**.

2007

29 czerwca 2007 KRASP podpisała **porozumienie z Fundacją Edukacyjną „Perspektywy” o ustanowieniu partnerstwa strategicznego**. Współpraca z Fundacją trwała od 2005 roku, gdy zainicjowano program „Study in Poland”, którego celem jest promocja polskich uczelni za granicą. W 2006 roku do programu przystąpiła Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich. Obecnie trwa już VI edycja programu, a uczestniczy w nim ponad 40 polskich uczelni. Porozumienie z 2007 roku rozszerzyło zakres współpracy KRASP i fundacją na rzecz umiędzynarodowienia polskich uczelni. Więcej o współpracy z fundacją oraz o programie „Study in Poland” w tekście prof. Karola Musioła, str. 28-33.

17 kwietnia 2009 prezydium KRASP oraz PAN opracowały wspólnie dokument „**Ścieżka kariery akademickiej**”. Był to głos środowiska w debacie dotyczącej zaproponowanych w lutym tego roku przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmian modelu kariery akademickiej. Dokument zawierał propozycje dotyczące procedury nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego oraz uzyskiwania tytułu profesora. Nie był to pierwszy głos KRASP w tej sprawie. W 2006 roku ukazała się publikacja „**Model awansu naukowego w Polsce**”, podsumowująca prace powołanego w 2005 roku Zespołu KRASP ds. modelu kariery akademickiej w Polsce.

2009

2 grudnia 2009 podczas nadzwyczajnego posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego KRASP na Uniwersytecie Warszawskim przedstawiono projekt „**Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 roku**”, przygotowany przez KRASP, Fundację Rektorów Polskich i Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, oraz towarzyszące mu wydawnictwo „**Polskie szkolnictwo wyższe – stan, uwarunkowania, perspektywy**”. Był to wynik działań KRASP, rozpoczętych jeszcze w 2007 roku w związku z przedstawieniem przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego dokumentu „Założenia do ustawy o zmianie ustawy «Prawo o szkolnictwie wyższym»”. W latach 2007-2009 Konferencja wydała szereg opinii na temat kolejnych ministerialnych propozycji. Oprócz strategii środowiskowej powstała także „Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 roku”, przygotowana na zlecenie

MNiSW przez firmę Ernst&Young oraz Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, a ogłoszona 3 lutego 2010 roku. W tym samym roku KRASP opracowała kolejne stanowiska i opinie, m.in. 7 maja podczas Zgromadzenia Plenarnego na Uniwersytecie Humanistyczno-Przyrodniczym i Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach ukazały się: „Stanowisko rektorów – członków Zgromadzenia Plenarnego KRASP w sprawie projektu nowelizacji ustawy «Prawo o szkolnictwie wyższym» i ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki” oraz „Podsumowanie zebranych przez KRASP opinii środowiska akademickiego dotyczących projektu nowelizacji ustawy «Prawo o szkolnictwie wyższym» i ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki”. **Nowelizacja ustawy** została ostatecznie uchwalona 18 marca 2011 roku. Nie zakończyło to jednak prac nad reformą polskiego szkolnictwa wyższego. W lutym 2012 roku minister nauki i szkolnictwa wyższego powołała **Zespół do spraw zmian przepisów prawnych w zakresie szkolnictwa wyższego**. W jego skład weszli m.in. przewodnicząca KRASP prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow oraz prezes Fundacji Rektorów Polskich prof. Jerzy Woźnicki. Więcej o udziale KRASP w pracach nad nowelizacją „Prawa o szkolnictwie wyższym” w tekście prof. Jerzego Woźnickiego, str. 8-13.

Od października 2010 KRASP uczestniczy w **projekcie EUA „ARDE-Accountable Research Environments for Doctoral Education”**, którego celem jest analiza różnych form kształcenia doktorantów w uczelniach europejskich, a w dalszej perspektywie podniesienie jakości kształcenia na studiach III stopnia. Więcej o udziale KRASP w projektach EUA w tekście prof. Andrzeja Kraśniewskiego, str. 14-19.

2010

Od listopada 2010 KRASP uczestniczy w **projekcie EUA „Autonomy Scorecard”**. Jego celem jest opracowanie narzędzia wspomagającego ocenianie zakresu autonomii europejskich szkół wyższych, a w dalszej konsekwencji wskazanie instytucjom rządowym w poszczególnych krajach kierunku potrzebnych reform w odniesieniu do systemu szkolnictwa. Możliwość porównywania sytuacji w różnych państwach powinna także ułatwić proces konsolidacji systemów w ramach Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego. Raport z badania został opublikowany w listopadzie 2011 roku.

2011

Od maja 2011 KRASP uczestniczy w **projekcie EUA „ALFA-Puentes”**, którego celem jest integracja systemów szkolnictwa wyższego oraz umożliwienie różnych form współpracy między uczelniami europejskimi i uczelniami z obszaru Ameryki Łacińskiej. Program prowadzony jest przez European University Association wraz z 4 konferencjami rektorów w Europie i 14 konferencjami rektorów Ameryki Łacińskiej.

6 maja 2011 KRASP zdecydowała o powołaniu **Fundacji na Rzecz Jakości Kształcenia**, której celem ma być wspieranie budowy systemu zapewnienia jakości kształcenia w polskim szkolnictwie wyższym. Rada i Zarząd Fundacji zostały powołane w październiku 2011 r.

2011

13 października 2011 podczas Zgromadzenia Plenarnego na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu uchwalono **nowy „Statut KRASP”**, zastępujący dokument z 24 września 2005 roku. Dokument kładzie większy nacisk na dbałość o przestrzeganie zasad etycznych i wartości akademickich, także w wymiarze instytucjonalnym. Zagadnienia te zostały uwzględnione w kryteriach oceny stosowanych w procedurze nadawania statusu uczelni członkowskiej.

2012

W dniach 24-26 maja 2012, podczas posiedzeń Prezydium i Zgromadzenia Plenarnego na Uniwersytecie Warszawskim i Politechnice Warszawskiej, KRASP obchodzi **15-lecie działalności**. Obecnie Konferencję tworzą rektorzy 107 szkół wyższych, 7 szkół ma status uczelni stowarzyszonych, a KRePSZ – status konferencji stowarzyszonej.

LICZBY

DYSKPLINA

Jednym z warunków, które trzeba spełnić, żeby stać się członkiem KRASP jest posiadanie przez uczelnię uprawnień do nadawania stopnia doktora w co najmniej jednej dyscyplinie naukowej.

2 KSIĄŻKI

W 2007 roku, na dziesięciolecie KRASP opublikowano dwie książki dotyczące działalności Konferencji. „Jakość kształcenia w szkołach wyższych” pod redakcją Tadeusza Szulca oraz „Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich (1997-2007). Z dziejów autonomii uczelni i samorządności akademickiej w Polsce” autorstwa Adama Galkowskiego.

4 JEDNOSTKI

Strukturę KRASP tworzą cztery jednostki: Zgromadzenie Plenarne, czyli walne zebranie członków, Prezydium, Przewodniczący oraz Komisja Rewizyjna, która sprawuje kontrolę wewnętrzną.

3 PROJEKTY

KRASP uczestniczy w 3 projektach prowadzonych pod auspicjami European University Association:

- ARDE,
- Autonomy Scorecard,
- ALFA-Puentes.

5 KADENCJI I PRZEWODNICZĄCYCH

Konferencja powstała w 1997 roku. Pierwsza jej kadencja trwała dwa lata, kolejne po trzy, a ostatnia cztery. Podczas pięciu kadencji funkcję przewodniczącego sprawowało pięć różnych rektorów (więcej w dziale „Ludzie”, str. 40).

6 KOMISJE

W ramach Konferencji działa sześć stałych komisji: ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych, ds. Kształcenia, ds. Nauki i Innowacji, ds. Ekonomicznych, ds. Współpracy Międzynarodowej, ds. Infrastruktury Informacyjnej. Statut pozwala też na tworzenie komisji doraźnych. W KRASP działa też Zespół Boloński, Komisja Akredytacyjna oraz Komisja Rewizyjna. Komisje odpowiadają na bieżące potrzeby środowiska akademickiego w kraju, analizując i opiniując akty prawne, rozpatrując wnioski czy przygotowując projekty uchwał.

6 CELE

Jednym z sześciu głównych zadań KRASP jest działanie na rzecz budowy europejskiej przestrzeni uczelni członkowskich na rzecz realizacji ich misji, stwarzanie efektywnego i zintegrowanego systemu edukacji narodowej oraz działanie na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego, nauki i kultury w kraju oraz za granicą. Reprezentowanie misji szkolnictwa wyższego i nauki, a także wspólnych interesów uczelni akademickich. KRASP reprezentuje również na wniosek KRePSZ lub innych uczelni akademickich i zawodowych oraz dba o przestrzeganie publicznych, wartości akademickich i etosu nauczyciela akademickiego.

6 SPOTKANIA

Jednym z głównych partnerów KRASP jest Polska Akademia Nauk. Prezydium Konferencji oraz Akademii sześciokrotnie odbywały wspólne posiedzenia, debatując przede wszystkim nad systemem organizacji i finansowania badań naukowych w Polsce.

6 Edycja
Obecnie trwa VI edycja programu „Study in Poland” prowadzonego wspólnie przez KRASP oraz Fundację Edukacyjną „Perspektywy”, który służyć ma promocji polskiego szkolnictwa wyższego na świecie. W ramach programu organizowane są konferencje dotyczące umiędzynarodowienia szkolnictwa wyższego, szkolenia oraz misje edukacyjne, czyli wyjazdy, podczas których polskie gościł m.in. we Francji, w Rosji, Kazachstanie, Arabii Saudyjskiej, Chinach, Tajlandii, Malezji, Indiach, Kanadzie, Stanach Zjednoczonych oraz na Ukrainie. W 2008 roku program „Study in Poland” został uhonorowany nagrodą ProStudent za działania na rzecz środowiska studenckiego w Polsce.

7 STOWARZYSZONYCH
Statut członków stowarzyszonych posiada siedem szkół wyższych, a Konferencja Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych, Wyższych Szkół Państwowych, ma status stowarzyszonego członka zbiorowego.

9 ROZDZIAŁOWY
Najnowszy „Statut KRASP”, uchwalony został przez Zgromadzenie Plenarne 13 października 2011 roku. Zawiera informacje na temat członkostwa, zadań, które pełni Konferencja, jej władz oraz finansowania.

10 TYPOW SZKÓŁ
Członkowie KRASP mogą działać w ramach konferencji rektorów (w tym morskich), rolniczych, pedagogicznych, uczelni technicznych, dycznych, artystycznych, wychowania fizycznego, ekonomicznych, me- ni służb państwowych oraz akademickich uczelni niepublicznych.

12

Konferencja Rektorów Uczelni Zawodowych (obecnie Konferencja Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych – KRePSZ) 30 września 2000 roku otrzymała status stowarzyszonego członka zbiorowego KRASP.

15.

MIĘSIEC

15. miejsce pod względem autonomii kształcenia zajęła Polska w raporcie, przygotowanym pod auspicjami European University Association. Dokument zaprezentowany w listopadzie 2011 roku jest elementem projektu „Autonomy Scorecard”, realizowanego przez KRASP, konferencje rektorów Danii oraz Niemiec, a także University of Jyväskylä. Jego celem jest opracowanie narzędzia wspomagającego ocenianie stopnia autonomii europejskich szkół wyższych. W zakresie autonomii finansowej Polska uplasowała się na 18. miejscu, organizacyjnej – 13., a polityki kadrowej – 12.

15

Konferencja istnieje już 15 lat. Powołana została 7 czerwca 1997 roku, przez 73 rektorów siedmiu typów szkół wyższych (uniwersyteckich, uczelni technicznych, rolniczych, pedagogicznych, ekonomicznych, medycznych, artystycznych).

30

UCHWAŁ ROZCHNIŁ

KRASP podjęła uchwały oraz wydała dokumenty regulujące m.in. sprawy finansowe, kwestie dotyczące strategii spraw studenckich (np. Wypowiedziała się w sprawie ograniczenia liczby studentów stacjonarnych czy umów zawieranych przez uczelnie ze studentami), badań i nauki oraz jakości kształcenia. Wśród 10 ustaw dotyczących finansów, znalazły się postanowienia regulujące finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego z budżetu państwa oraz w sprawie podwyższenia wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym. Wielokrotnie KRASP wypowiedziała się o strategii rozwoju szkolnictwa wyższego. Zabrała też głos w sprawie priorytetów polskiej prezydencji w unii europejskiej. Prezydium PAN i KRASP określiło również stanowisko w sprawie krajowego programu badań.

62

MIASTA

Uczelnie działające w KRASP reprezentują szkoły wyższe z całego kraju. Swoje przedstawicielstwa ma tu ponad 60 polskich miast.

107

CZŁONKÓW

Podczas V kadencji w KRASP działało 96 uczelni publicznych:

- 20 uniwersytetów,
- 21 uczelni technicznych,
- 4 rolnicze,
- 6 pedagogicznych,
- 5 ekonomicznych,
- 9 medycznych,
- 18 artystycznych,
- 6 wychowania fizycznego,
- 4 teologiczne,
- 3 wojskowe i służb państwowych

oraz 11 niepublicznych szkół wyższych.

114

POSIEDZENIE

W historii KRASP odbyło się już 114 posiedzeń Prezydium oraz Zgromadzenia Plenarnego. Prezydium, oprócz przewodniczącego, wiceprzewodniczących oraz przewodniczący konferencji rektorów tworzą także przewodniczący konferencji wybrani przez te konferencje, oraz typów uczelni, wybrani przez te konferencje, oraz przewodniczący komisji stałych. W skład Zgromadzenia Plenarnego wchodzi zaś przedstawiciele uczelni członkowskich oraz członkowie Prezydium.

180

INICJATYWA

Władze państwowe zasięgają opinii KRASP w sprawach: zasad działania i kierunków rozwoju szkolnictwa wyższego, systemu badań naukowych, projektu budżetu państwa w części dotyczącej szkolnictwa wyższego, projektów aktów prawnych dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i kultury, a także promocji nauki polskiej za granicą, systemu oświaty mających znaczenie dla szkół wyższych. Dotychczas KRASP wydała 180 opinii, przede wszystkim na zlecenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej.

200

40 DEBAT
EKSPERTÓW

W grudniu 2009 roku KRASP zaprezentowała środowiskowy projekt „Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 roku”, przygotowany wspólnie z Konferencją Zawodowych Szkół Polskich oraz Fundacją Rektorów Polskich. W opracowaniu dokumentów brało udział 200 ekspertów. Projekt był prezentowany podczas 40 debat publicznych, które odbyły się w 13 ośrodkach akademickich.

1,3

MILIONA
STUDENTÓW

Rektorzy uczelni, które zrzeszone są w KRASP reprezentują interesy ponad miliona studentów. Liczba ta stanowi około 70% ogółu osób uczących się w szkołach wyższych na terenie całego kraju.

8982094709

To numer NIP, który KRASP otrzymała 1 października 2006 roku stając się odrębnym podmiotem prawnym. Tego samego dnia wpisana została do rejestru urzędowego i jako podmiot gospodarki narodowej otrzymała numer region.

MIEJSCA

MIMO STAŁEJ SIEDZIBY KRASP W WARSZAWIE, ŻYCIE KONFERENCJI TOCZY SIĘ W MIASTACH NA TERENIE CAŁEJ POLSKI. UCZELNIE CZŁONKOWSKIE CHĘTNIE GOSZCZĄ W SWYCH MURACH CZŁONKÓW PREZYDIUM ORAZ ZGROMADZENIA PLENARNEGO, SPOTYKAJĄCYCH SIĘ PODCZAS REGULARNYCH POSIEDZEŃ.

WĘDRUJĄCA SIEDZIBA

Na początku, kiedy KRASP przewodniczył prof. Andrzej Koj, rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego obsługą konferencji zajmował się jego sekretariat. Kiedy na czele KRASP stał prof. Jerzy Woźnicki z Politechniki Warszawskiej, funkcję sekretarza generalnego powierzono prof. Andrzejowi Kraśniewskiemu z tej samej uczelni. – Siłą rzeczy, wciąż nieoficjalna siedziba, czyli właściwie biurko z komputerem i krzesło, mieściła się na Politechnice – wspomina profesor.

Kiedy przewodniczącym został rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. Franciszek Ziejka, biuro funkcjonowało w Krakowie, a sekretarz pracował najczęściej zdalnie.

Ciekawa sytuacja była w następnej kadencji. Główna siedziba mieściła się przy prof. Tadeuszu Lutym z Politechniki Wrocławskiej, biuro pomocnicze zajmujące się współpracą międzynarodową pozostało w Krakowie, a prof. Kraśniewski wspomagał KRASP z Warszawy.

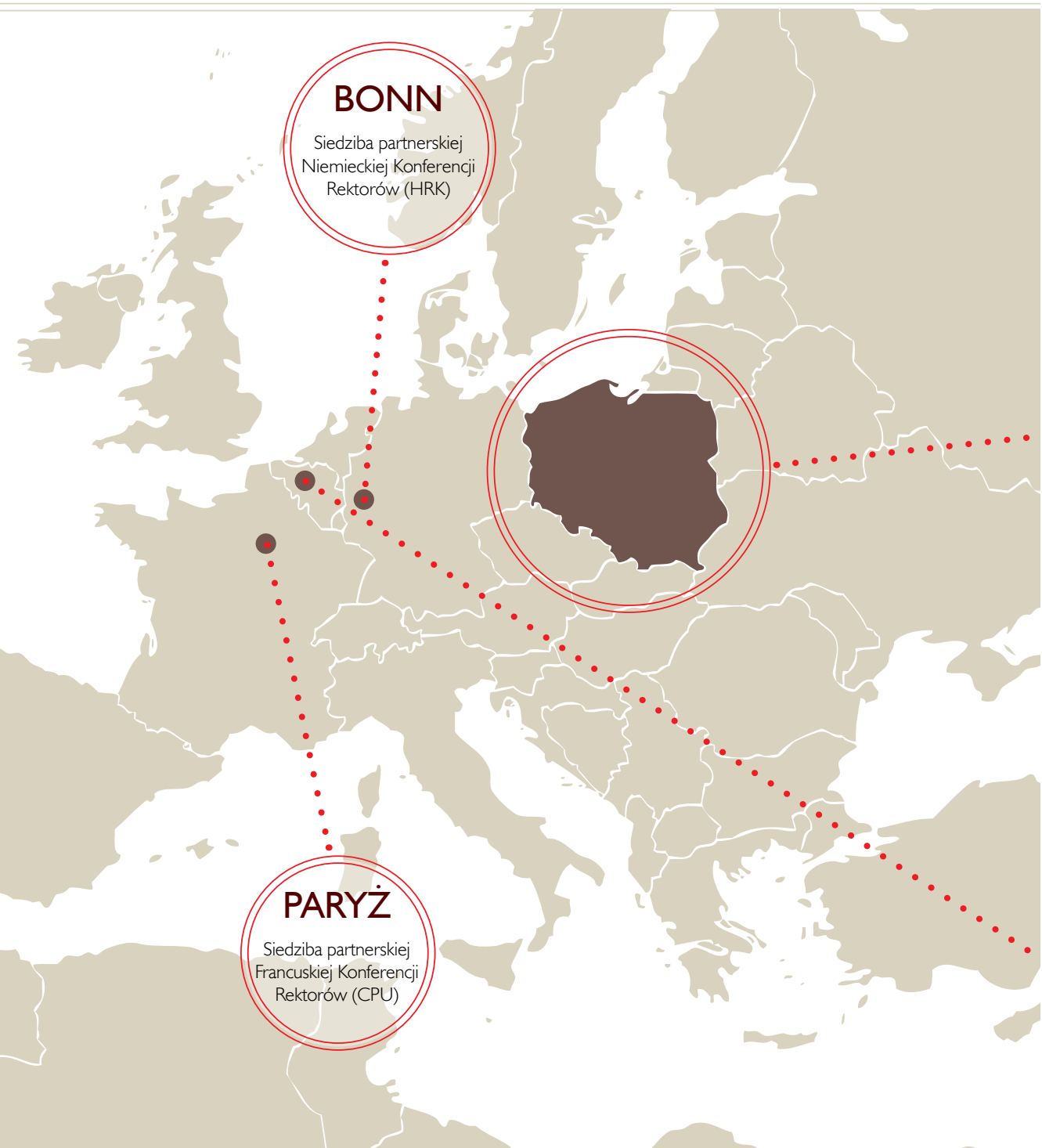
Wszystko unormowało się w 2005 roku, kiedy KRASP otrzymała osobowość prawną. Biuro we Wrocławiu działało w sposób oficjalny z formalnym adresem (wcześniej miejsce przy przewodniczącym było umowne). W statucie Konferencji z 2011 roku, w pierwszym rozdziale zapisane jest, że siedzibą KRASP jest Warszawa.

Niezależnie od lokalizacji umownej czy oficjalnej siedziby, życie Konferencji toczy się w miastach na terenie całej Polski, odzwierciedlając tym samym cele istnienia organizacji – reprezentowanie całego środowiska, działanie na rzecz jego rozwoju i konsolidacji oraz dbanie o interesy członków. Kalendarz KRASP dopasowywany jest do kalendarza szkół członkowskich, tylko w ostatniej kadencji posiedzenia Prezydium oraz Zgromadzenia Plenarnego odbywały się na uniwersytetach: Śląskim, Wrocławskim, Szczecińskim, Warszawskim, Przyrodniczym we Wrocławiu, Technologiczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy, Humanistyczno-Przyrodniczym w Kielcach, Warszawskim Uniwersytecie Medycznym, na politechnikach: Świętokrzyskiej, Koszalińskiej, Poznańskiej, Wrocławskiej, Częstochowskiej, na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztora w Pułtusku, a także w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Najczęściej miejsca i terminy spotkań wybierane są nieprzypadkowo, co pozwala rektorom uczestniczyć w ważnych dla poszczególnych uczelni rocznicach i uroczystościach. Posiedzenia KRASP łączono m.in. z **600-leciem odnowienia Akademii Krakowskiej** (marzec 2000), **175-leciem Politechniki Warszawskiej** (czerwiec 2001), **300-leciem Uniwersytetu Wrocławskiego** (listopad 2002), **100-leciem Szkoły Głównej Handlowej** (październik 2006), **90-leciem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego** (październik 2007), **40-leciem Politechniki Koszalińskiej** (czerwiec 2008), **100-leciem uczelni technicznych we Wrocławiu** i **65-leciem Politechniki Wrocławskiej** (grudzień 2010), **60-leciem Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy** (maj 2011).

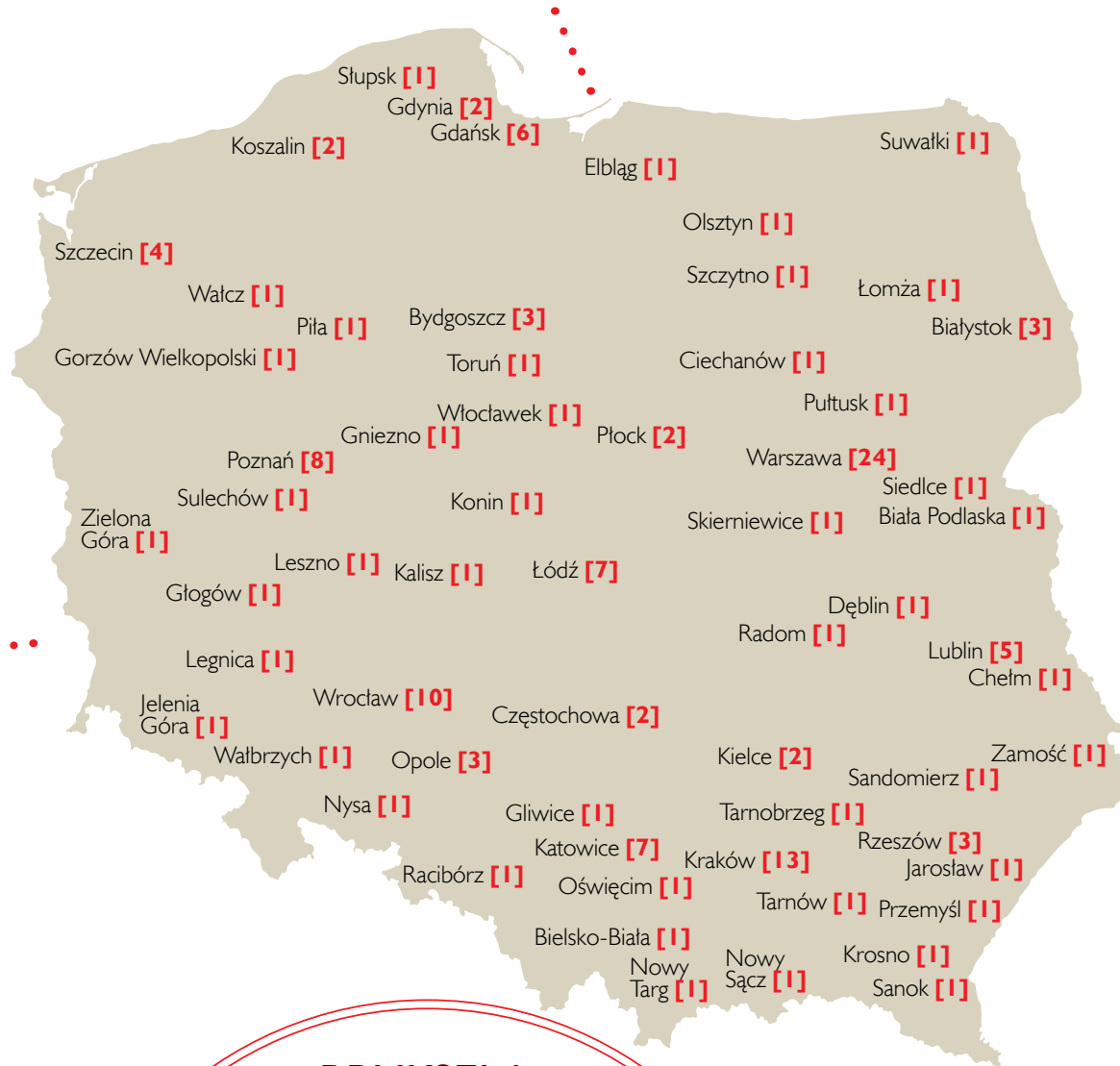
LICZBA CZŁONKÓW: **107**

LICZBA CZŁONKÓW STOWARZYSZONYCH: **7**

LICZBA CZŁONKÓW STOWARZYSZONEJ KONFERENCJI
REKTORÓW PUBLICZNYCH SZKÓŁ ZAWODOWYCH (KRePSZ): **36**

Członkowie KRASP i KRePSZ

BRUKSELA

Siedziba Stowarzyszenia Uniwersytetów Europejskich – European University Association. KRASP jest członkiem EUA od 2001 r., czyli od chwili utworzenia organizacji. Przewodniczący Konferencji zasiada w Radzie Stowarzyszenia (EUA Council), obecnie reprezentantem KRASP jest prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow. W pracach EUA z ramienia Konferencji biorą też w tej chwili udział profesorowie: Tomasz Krzyżyński – członek First Standing Sub-Committee on Nominations, Tadeusz Luty – członek EUA Research Policy Working Group, Andrzej Kraśniewski – Rady Programowej projektu Accountable Research Environments for Doctoral Education oraz Wiesław Banyś – koordynator w imieniu KRASP projektu Alfa-Puentes.

Członkowie KRASP i KRePSZ

Biała Podlaska:

- **Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej**
| www.pwsz.bialapodlaska.pl

Białystok:

- **Politechnika Białostocka** | www.pb.bialystok.pl
- **Uniwersytet Medyczny w Białymstoku** | www.umb.edu.pl
- **Uniwersytet w Białymstoku** | www.uwb.edu.pl

Bielsko-Biała:

- **Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej**
| www.ath.bielsko.pl

Bydgoszcz:

- **Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy**
| www.amuz.bydgoszcz.pl
- **Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy** | www.ukw.edu.pl
- **Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy** | www.utp.edu.pl

Chełm:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie** | www.pwsz.chelm.pl

Ciechanów:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Ciechanowie**
| www.pwszciechanow.edu.pl

Częstochowa:

- **Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie** | www.ajd.czyst.pl
- **Politechnika Częstochowska** | www.pcz.pl

Dęblin:

- **Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych w Dęblinie**
| www.wsosp.deblin.pl

Elbląg:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Elblągu** | www.pwsz.elblag.pl

Gdańsk:

- **Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku**
| www.amuz.gda.pl
- **Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku** | www.asp.gda.pl
- **Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu
im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku** | www.awf.gda.pl

- **Gdański Uniwersytet Medyczny** | www.gumed.edu.pl
- **Politechnika Gdańska** | www.pg.gda.pl
- **Uniwersytet Gdański** | www.ug.edu.pl

Gdynia:

- **Akademia Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni**
| www.amw.gdynia.pl
- **Akademia Morska w Gdyni** | www.am.gdynia.pl

Gliwice:

- **Politechnika Śląska w Gliwicach** | www.polsl.pl

Głogów:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Głogowie** | www.pwsz.glogow.pl

Gniezno:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gnieźnie** | www.pwsz-gniezno.edu.pl

Gorzów Wielkopolski:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim**
| www.pwsz.pl

Jarosław:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna w Jarosławiu**
| www.pwszjar.edu.pl

Jelenia Góra:

- **Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze** | www.kk.jgora.pl

Kalisz:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego w Kaliszu**
| www.pwsz.kalisz.pl

Katowice:

- **Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach**
| www.am.katowice.pl
- **Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach** | www.asp.katowice.pl
- **Akademia Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach**
| www.awf.katowice.pl
- **Górnośląska Wyższa Szkoła Handlowa im. Wojciecha Korfanteo w Katowicach** | www.gwsh.pl
- **Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach** | www.slam.katowice.pl
- **Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach** | www.ue.katowice.pl
- **Uniwersytet Śląski w Katowicach** | www.us.edu.pl

Kielce:

- **Politechnika Świętokrzyska w Kielcach** | www.tu.kielce.pl
- **Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach** | www.ujk.edu.pl

Konin:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Koninie** | www.pwsz.konin.edu.pl

Koszalin:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Koszalinie** | www.pwsz-koszalin.pl
- **Politechnika Koszalińska** | www.tu.koszalin.pl

Kraków:

- **Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie**
| www.agh.edu.pl
- **Akademia Ignatianum** | www.ignatianum.edu.pl
- **Akademia Muzyczna w Krakowie** | www.amuz.krakow.pl
- **Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie** | www.asp.krakow.pl
- **Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie**
| www.awf.krakow.pl
- **Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego**
| www.ka.edu.pl
- **Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego w Krakowie**
| www.pwst.krakow.pl
- **Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki** | www.pk.edu.pl
- **Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie** | www.uek.krakow.pl
- **Uniwersytet Jagielloński** | www.uj.edu.pl
- **Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie** | www.pat.krakow.pl

- **Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie** | www.up.krakow.pl
- **Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie** | www.ur.krakow.pl

Krosno:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie** | www.pwsz.krosno.pl

Legnica:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy** | www.pwsz.legnica.edu.pl

Leszno:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Jana Amosa Komeńskiego w Lesznie** | www.pwsz.edu.pl

Lublin:

- **Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II** | www.kul.pl
- **Politechnika Lubelska** | www.pollub.pl
- **Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie** | www.umcs.lublin.pl
- **Uniwersytet Medyczny w Lublinie** | www.am.lublin.pl
- **Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie** | www.up.lublin.pl

Łomża:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Informatyki i Przedsiębiorczości w Łomży** | www.pwsip.edu.pl

Łódź:

- **Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi**
| www.amuz.lodz.pl
- **Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi**
| www.asp.lodz.pl
- **Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. Leona Schillera w Łodzi** | www.filmschool.lodz.pl
- **Politechnika Łódzka** | www.p.lodz.pl
- **Uniwersytet Łódzki** | www.uni.lodz.pl
- **Uniwersytet Medyczny w Łodzi** | www.umed.pl
- **Wyższa Szkoła Studiów Międzynarodowych w Łodzi** | www.wssm.edu.pl

Nowy Sącz:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu** | www.pwsz-ns.edu.pl

Nowy Targ:

- **Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Targu**
| www.ppwsz.edu.pl

Nysa:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie** | www.pwsz.nysa.pl

Olsztyn:

- **Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie** | www.uwm.edu.pl

Opole:

- **Państwowa Medyczna Wyższa Szkoła Zawodowa w Opolu**
| www.wsm.opole.pl
- **Politechnika Opolska** | www.po.opole.pl
- **Uniwersytet Opolski** | www.uni.opole.pl

Oświęcim:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Oświęcimiu** | www.pwsz-oswiecim.pl

Piła:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Stanisława Staszica w Pile**
| www.pwsz.pila.pl

Płock:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Płocku** | www.pwszplock.pl
- **Szkoła Wyższa im. Pawła Włodkowica w Płocku** | www.wlodkowic.pl

Poznań:

- **Akademia Muzyczna im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu**
| www.amuz.edu.pl
- **Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu**
| www.awf.poznan.pl
- **Politechnika Poznańska** | www.put.poznan.pl
- **Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu** | <http://uap.edu.pl>

- **Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu** | www.ue.poznan.pl
- **Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu** | www.amu.edu.pl
- **Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu**
| www.ump.edu.pl
- **Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu** | www.up.poznan.pl

Przemysł:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Wschodnioeuropejska w Przemysłu**
| www.pwsw.eu

Pułtusk:

- **Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusk**
| www.ah.edu.pl

Racibórz:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu**
| www.pwsz.raciborz.edu.pl

Radom:

- **Politechnika Radomska im. Kazimierza Pułaskiego** | www.pr.radom.pl

Rzeszów:

- **Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza** | www.prz.edu.pl
- **Uniwersytet Rzeszowski** | www.univ.rzeszow.pl
- **Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie** | www.wsiz.rzeszow.pl

Sandomierz:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Sandomierzu**
| www.pwsz.sandomierz.pl

Sanok:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Jana Grodka w Sanoku**
| www.pwsz-sanok.edu.pl

Siedlce:

- **Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach** | www.uph.edu.pl

Skierniewice:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Skierniewicach**
| www.pwsz.skierniewice.pl

Słupsk:

- **Akademia Pomorska w Słupsku** | www.apsl.edu.pl

Sulechów:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Sulechowie**
| www.pwsz.sulechow.pl

Suwałki:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Suwałkach** | www.pwsz.suwalki.pl

Szczecin:

- **Akademia Morska w Szczecinie** | www.am.szczecin.pl
- **Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie** | www.pum.edu.pl
- **Uniwersytet Szczeciński** | www.us.szc.pl
- **Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny** | www.zut.edu.pl

Szczytno:

- **Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie** | www.wspol.edu.pl

Tarnobrzeg:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa
im. prof. Stanisława Tarnowskiego w Tarnobrzegu**
| www.pwsz.tarnobrzeg.pl

Tarnów:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie**
| www.pwszta.edu.pl

Toruń:

- **Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu** | www.umk.pl

Wałbrzych:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa
im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu** | www.pwsz.com.pl

Wałcz:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Wałczu** | www.pwszwalcz.org.pl

Warszawa:

- **Akademia Finansów w Warszawie** | www.af.edu.pl
- **Akademia Leona Koźmińskiego** | www.kozminski.edu.pl
- **Akademia Obrony Narodowej** | www.aon.edu.pl
- **Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej**
| www.aps.edu.pl
- **Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie** | www.asp.waw.pl
- **Akademia Teatralna im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie**
| www.at.edu.pl
- **Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie**
| www.awf.edu.pl
- **Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie** | www.chat.edu.pl
- **Collegium Civitas** | www.collegium.edu.pl
- **Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie** | www.pwtw.mkw.pl
- **Politechnika Warszawska** | www.pw.edu.pl
- **Polsko-Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych w Warszawie**
| www.pjwstk.edu.pl
- **Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie** | www.sggw.pl
- **Szkoła Główna Handlowa w Warszawie** | www.sgh.waw.pl

- **Szkoła Główna Służby Pożarniczej** | www.sgsp.edu.pl
- **Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej** | www.swps.pl
- **Uczelnia Łazarskiego** | www.lazarski.edu.pl
- **Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie**
| www.uksw.edu.pl
- **Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina** | www.chopin.edu.pl
- **Uniwersytet Warszawski** | www.uw.edu.pl
- **Warszawski Uniwersytet Medyczny** | www.wum.edu.pl
- **Wojskowa Akademia Techniczna
im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie** | www.wat.edu.pl
- **Wyższa Szkoła Informatyki Stosowanej i Zarządzania** | www.wit.edu.pl
- **Wyższa Szkoła Zarządzania i Prawa im. Heleny Chodkowskiej**
| www.chodkowska.edu.pl

Włocławek:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa we Włocławku**
| www.pwsz.wloclawek.pl

Wrocław:

- **Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu**
| www.am.wroc.pl
- **Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu**
| www.amuz.wroc.pl
- **Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu**
| www.asp.wroc.pl

- **Akademia Wychowania Fizycznego we Wrocławiu** | www.awf.wroc.pl
- **Dolnośląska Szkoła Wyższa** | www.dsw.edu.pl
- **Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu** | www.pwt.wroc.pl
- **Politechnika Wrocławska** | www.pwr.wroc.pl
- **Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu** | www.ue.wroc.pl
- **Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu** | www.up.wroc.pl
- **Uniwersytet Wrocławski** | www.uni.wroc.pl

Zamość:

- **Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa
im. Szymona Szymonowica w Zamościu** | www.pwsz.zamosc.pl

Zielona Góra:

- **Uniwersytet Zielonogórski** | www.uz.zgora.pl

Spis ilustracji

Okladka:

Insygnia rektora Uniwersytetu Warszawskiego

- 4. Prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow, rektor UW i przewodnicząca KRASP
- 8. Wybrane publikacje KRASP i o KRASP
- 14. Współpraca z EUA
- 20. Inauguracja roku akademickiego 2011/2012 na Uniwersytecie Warszawskim
- 24. Studenci w Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie
- 28. Na forum międzynarodowym
- 34. Wyzwania stojące przed Konferencją
- 40. Insygnia rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego
- 50. Spotkanie Prezydium KRASP, z udziałem władz MNiSW, które odbyło się 13 września 2008 r. w Warszawie
- 58. Liczby
- 66. Zabytkowy teren Uniwersytetu Warszawskiego przy Krakowskim Przedmieściu

Autorzy:

Autorem zdjęcia ze strony 28. jest Jan Grabek. Fotografia ze strony 50. została udostępniona przez Fundację Edukacyjną „Perspektywy”, a z 66. przez Krystiana Trelę. Autorem wszystkich pozostałych zdjęć jest Mirosław Kaźmierczak.

Opracowanie:

Biuro Prasowe Uniwersytetu Warszawskiego
Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
e-mail: biuro.prasowe@uw.edu.pl
tel. (+48 22) 55 20 656, 55 20 740
www.pismo-uczelni.uw.edu.pl

Projekt graficzny, skład i łamanie:

Anna Zagrajek, Magdalena Popiel

Wydawca:

Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego

Druk:

Drukarnia POZKAL

ISBN:

978-83-235-0901-1

1997-2012